Sfântul sfinţit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei, Armenia ocrotitorul animalelor şi oamenilor (†316)

(11 februarie)

Sfântul Vlasie, Vlas, Blasiu, Blasius sau Blaziu († cca. 316), a fost un episcop în Sevastia (Armenia mare), astăzi Sivas în Turcia. Este comemorat ca sfânt în Biserica ortodoxă (în 11 februarie.) în Biserica catolică (la 3 februarie) şi în Biserica armeană (a doua zi de frupt - lunea, marţea, joia sau sâmbăta - de după întroptirea Epifaniei).

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3

În această lună (februarie), ziua a unsprezecea: Sfântul sfinţitul mucenic Vlasie (Minei) 5
Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei 18
Acatistul Sfântului sfinţit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei 27
Rugăciune 34
Paraclisul Sfântului sfinţit mucenic Vlasie 35
Imnografie 50
Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfântului sfinţit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei şi a celor ce au pătimit împreună cu dânsul 52
Sinaxar - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei ... 61
Sinaxar - Sfântul sfințit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei - 11 februarie 63
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora, împărăteasa 65
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora, împărăteasa 67
Proloagele din 11 februarie 69
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Vlasie 72
Sfântul sfinţitul mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei 74
Sfântul Vlasie şi văduva săracă cu purceluşul ei 78
Sfântul mucenic Vlasie și Sfânta Teodora împărăteasa, pomeniți pe 11 februarie 81
Mirela Barbă - Sfântul Vlasie vindecă bolile gâtului 83
Teodor Danalache - Sfântul Vlasie, episcopul din Sevasta 85
Sfântul Vlasie:"Fugiţi mai repede, să nu vă omoare vânătorii!" 88
Protosinghelul Iosif Rusu - la Judecată, de partea noastră vor sta toți cei cărora le-am făcut bine 89
Tradiţii populare de ziua Sfântului Vlasie 91
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Constamonitu – Athos 95
(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo 99
Icoane 113

Evanghelia şi Apostolul zilei

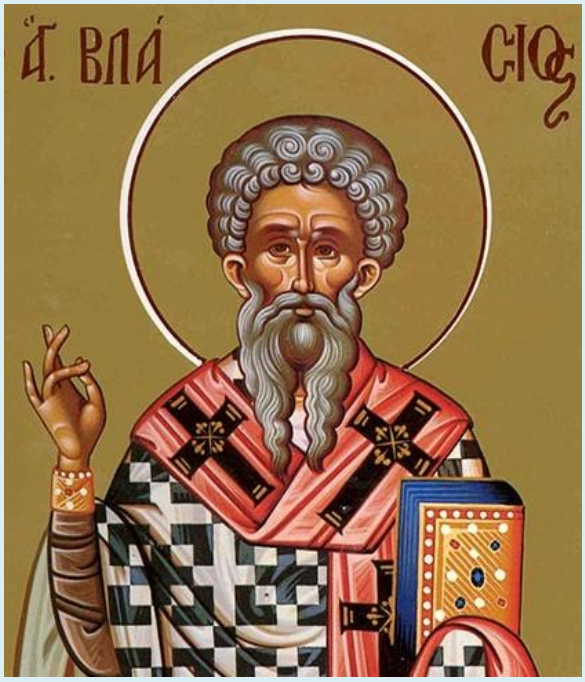

Evanghelia

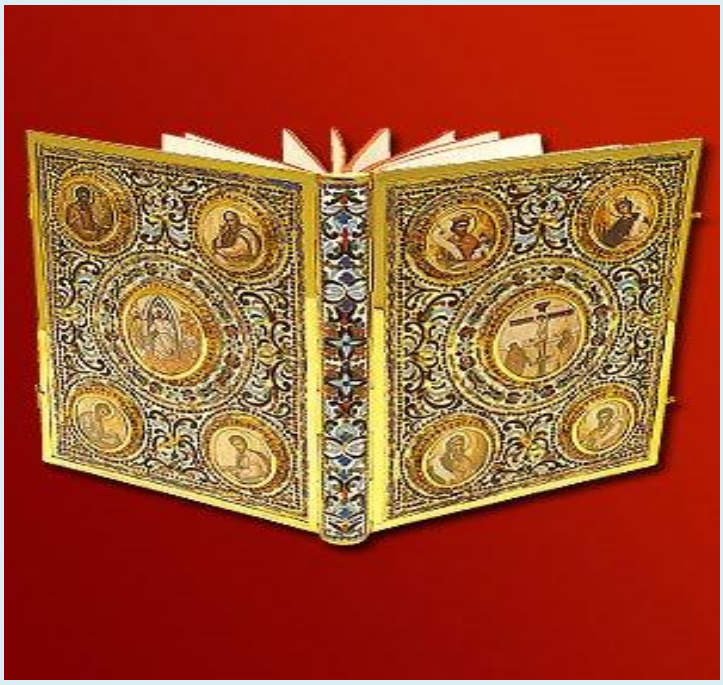

Matei 10, 1, 5-8

1. Chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată şi să tămăduiască orice boală şi orice neputinţă.
5. Pe aceşti doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor şi zicând: În calea păgânilor să nu mergeţi şi în vreo cetate de samarineni să nu intraţi;
6. Ci mai degrabă mergeţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
7. Şi mergând, propovăduiţi, zicând: S-a apropiat Împărăţia Cerurilor.
8.Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, pe demoni scoateţi-i; în dar aţi luat, în dar să daţi.

Apostol

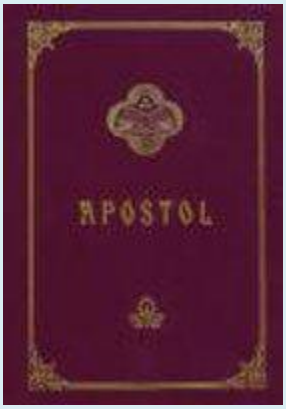

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 9, 11-14

11. Iar Hristos, venind Arhiereu al bunătăţilor celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare şi mai desăvârşit, nu făcut de mână, adică nu din zidirea aceasta;
12. El a intrat o dată pentru totdeauna în Sfânta Sfintelor, nu cu sânge de ţapi şi de viţei, ci cu însuşi sângele Său, şi a dobândit o veşnică răscumpărare.
13. Căci dacă sângele ţapilor şi al taurilor şi cenuşa junincii, stropind pe cei spurcaţi, îi sfinţeşte spre curăţirea trupului,
14. Cu cât mai mult sângele lui Hristos, Care, prin Duhul cel veşnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine, jertfă fără de prihană, va curăţi cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiţi Dumnezeului celui viu?

În această lună (februarie), ziua a unsprezecea: Sfântul sfinţitul mucenic Vlasie (Minei)

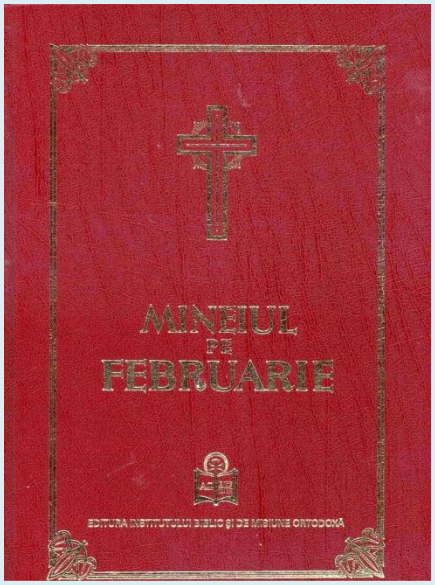

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., **Stihirile** pe 6, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Odrăslind în sihăstrie cuvioase Vlasie, ai înflorit după dreptate în slava preoţiei ca un finic, prea fericite, aducând lui Dumnezeu rodurile dumnezeieşti ale muceniciei; ai arătat sfărâmarea idolilor, şi apropierea oamenilor, prea fericite.

Ca un păstor fiind împodobit sfinţite mucenice al lui Hristos, patimi mucenicești ai răbdat vitejeşte, luând o cunună prin amândouă, împodobindu-te întru amândouă, întru dreptate şi în osteneli mucenicești. Pentru aceasta roagă-te, să ne izbăvim noi.

Întărindu-se femeile de dumnezeiasca râvnă a credinţei, prin prea cinstitele patimi ale bunei mărturisiri, s-au încununat împreună cu fiii, minune înfricoşată. Că iubind pe Hristos cel ce este cap, şi făcându-se lui mirese, pentru dânsul li s-au tăiat capetele.

Lăudămu-te Vlasie ca pe un purtător de grijă al tuturor bolnavilor, şi al fiinţelor celor cuvântătoare şi celor necuvântătoare. Căci ca un rob al lui Hristos, tuturor poţi a le face bine, şi a-i tămădui după credinţă, că îmbogăţindu-te cu darul Duhului, dai din destul minunile.

Hristos s-a arătat ţie câştig prea fericite, cu adevărat după credinţă, şi a trăi, şi a muri, precum zice marele Pavel, de Dumnezeu cugetătorule Vlasie. De vreme ce pentru dânsul ai murit prea cu osârdie, şi cu dânsul împreună împărăţeşti tot-deauna, întru viaţa cea fără de sfârşit.

Cu picăturile sângiurilor tale, mucenice Vlasie, înfrumuseţat s-a ţesut haina Bisericii, împodobindu-se cu împestririle bunei ungeri prin vopselile durerilor celor îndoite, cu care ca cu o podoabă de mireasă se îmbracă Biserica, lăudând pe Mirele Hristos.

Slavă..., glasul al 6-lea, a lui Studitu

Odrăslind întru ostenelile dumnezeieştilor bunătăţi, după purtarea numelui Vlasie, ai înflorit ca un finic precum zice David, în curţile Domnului, şi ca un cedru te-ai înmulţit cu isprăvile bunătăţilor. Şi ca o vie cu bună rodire în casa lui Dumnezeu, pe vremea muceniciei, tăindu-te cu pedepsele muncilor, şi cu roada patimilor tale, ne-ai izvorât nouă vin înţelegător. Din care bând, toţi ne umplem inimile de bucurie dumnezeiască, şi cu o întocmire de glas, adunându-ne la cinstită pomenirea săvârşirii tale, fericindu-te te lăudăm, cerând ca să luăm prin tine, pace şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Cunoscut-am Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine s-a întrupat Dumnezeu; căruia roagă-te, să se izbăvească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei

Dacă te-a văzut Preacurata spânzurat pe Cruce, tânguindu-se striga ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu ! Preadulcele meu Fiu, cum suferi patimă de ocară.

Stihoavna din Octoih.

Slavă..., *a Sfântului*, glasul al 4-lea:

Ca un îndreptător bun, şi învăţător bunei credinţe, cu lucrarea şi cu puterea dumnezeieştilor tale cuvinte, femei iubitoare de Dumnezeu ai îndemnat către lupte mucenicești, slăbiciunea firii lor întărindu-o întru Hristos; dimpreună cu care bine săvârşind călătoria nevoinţei, luminat te veseleşti împreună cu dânsele în cămara cea cerească a Mirelui, fiind împodobit cu îndoită cunună a dumnezeieştii slave, şi cerând împreună cu dânsele, să ne dea nouă pace şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Cu ploile darului Duhului îndulceşte cugetul meu Preacurată, ceea ce ai născut picătura, pe Hristos Dumnezeul nostru, care şterge nelegiuirile oamenilor cu milostivirile; şi îneacă izvorul patimilor mele prin rugăciunile tale, şi mă învrednicește pârâului desfătării celei pururea vii.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea

Dacă te-a văzut Doamne Fecioara şi Maica ta pe Cruce spânzurat, s-a spăimântat, şi privind a zis: Ce ţi-au răsplătit ţie, cei ce s-au îndulcit cu darurile tale cele multe, Stăpâne ? Ci mă rog să nu mă laşi pe mine singură în lume. Ci grăbeşte de înviază, împreună înviind pe strămoşi.

Troparul, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

Canonul Sfântului

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a

Irmos: Să cântăm lui Hristos celui ce a scuturat în mare, tirania lui Faraon, şi pe Israil prin uscat l-a povăţuit, că s-a prea slăvit în veci.

Sfinţite mucenice al lui Hristos, vrând să laud cu credinţă întru cântări pătimirea ta cea purtătoare de lumină cinstită şi sfinţită, luminează gândul meu cu lumină prea strălucitoare, ca cel ce ai îndrăzneală către Ziditorul.

Mărturisind o Dumnezeire în trei feţe, ai gonit negura mulţimii dumnezeilor, şi te-ai arătat, sfinţite mucenice, ca o dimineaţă luminătoare a bunei credinţe, către cei ce erau prinşi întru întunericul înşelăciunii.

Slavă...

Arătatu-te-ai luminător, micşorând noaptea nedumnezeirii, fulgerele sfintei propovăduiri, şi fiind împodobit cu strălucirile minunilor, prin razele muceniciei, toată zidirea ai luminat.

Şi acum..., a Născătoarei

Aflându-te cu cel curat pe tine curată întru toate s-a sălăşluit în pântecele tău, prea curată Maică Fecioară, şi s-a făcut trup afară de păcat, ca să ne mântuiască pe noi din rătăcire.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăritu-s-a inima mea...

Cei ce sunt înecaţi de mărăcinii vieţii, chemându-te neîncetat pe tine părtinitor Vlasie, se curăţesc de toate întâmplările, cu secerea rugăciunii tale.

Cu plecarea cea desăvârşită către Dumnezeu, ai suferit întreite valuri de munci, că zgâriindu-ţi-se trupul, te aflai ca şi cum ar pătimi altul.

Slavă...

Ca un ierarh, ca un purtător de chinuri nebiruit, ca unul ce eşti luminat cu dumnezeiasca slavă, stai acum înaintea doririi celei desăvârşite, rugându-te pentru turma ta.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe tine, ceea ce te-ai arătat mai presus decât zidirile, ca Una ce eşti mai sfântă decât toate, cu laude te fericesc neamurile oamenilor, de Dumnezeu fericită.

Irmosul: Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălţatu-s-a cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmaşilor mei, veselitu-m-am de mântuirea ta.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca niște pârgă a firii, ție, Săditorul făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici; pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, păzește-o, mult-Milostive.

Cu ungerea preoţiei, şi cu sângele muceniciei te-ai înfrumuseţat mărite Vlasie. Şi locuind întru cele de sus, pretutindenea străluceşti, privind şi spre noi, spre cei ce am venit în locaşul tău, şi neîncetat într-însul strigăm către tine: Păzeşte-ne pe noi toţi.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Odrăslind tu ca un pom prea bine înflorit în casa Domnului lucrătorule de cele sfinte, pe mulţi ai sădit pe pământul mântuirii, şi ca un berbece bine mergător înaintea turmei, legându-te te-ai junghiat, şi te-ai jertfit, celui ce pentru milostivire s-a junghiat ca un miel, şi bucurându-te, ai alergat către dânsul, părinte Vlasie. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei.

Pentru podoaba lumii Fecioară, şi pentru înfrumuseţarea cetelor celor de sus, ai născut în lume pe împodobitorul lumii; că mai-nainte de aceasta erau neîmpodobite, neputând oamenii să vadă pe Domnul. Pentru aceasta te-ai arătat amânduror podoabă cinstită, cu podoaba naşterii tale, Maică a lui Dumnezeu, că printr-însul împodobeşti lumea cu podoaba cea dintâi, şi toată rânduiala îngerilor întru tine o împodobeşti, mântuirea lumii.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea

Pe Mieluşelul şi Păstorul, şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-l pe Cruce ridicat fără dreptate, plângând cu amar, striga: Lumea se bucură luând prin tine mântuire, iar pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care o rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, nepomenitorule de rău, Doamne; căreia cu credinţă să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, şi iertare de păcate dăruieşte, celor ce ne închinăm patimilor Aceluia.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cuvinte din munte umbros, din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiască vedere, proorocul mai-nainte a cunoscut că vei să te întrupezi, şi cutremurându-se, slăvea puterea ta.

Având-ţi sufletul păstorule şi mucenice, foarte luminat cu strălucirea cea fără materie, vitejeşte ai stătut înaintea scaunelor celor de judecată, mărturisind întruparea lui Dumnezeu.

Tăinuitor, preot, şi mucenic purtător de cunună, stâlp nemişcat şi temelie neclintită a bunei credinţe, şi întărire adevărului te-ai cunoscut Bisericii, mucenice Vlasie.

Miei cuvântători ai păstorit cu cuviosie, şi jertfă primită te-ai adus Stăpânului, arzându-te de tot cu jăratecul muceniciei, învăţătorule de cele sfinte, prea cinstite.

Slavă...

Cu graiul buzelor tale celor înţelepte, s-au îngrădit buzele cele viclene, ale celor ce grăiesc hulă asupra Stăpânului şi Împăratului tuturor, propovăduitorule de cele sfinte, vrednicule de minune.

Şi acum..., a Născătoarei

Carte nouă te-a văzut proorocul mai-nainte, pe tine care aveai scris pe Cuvântul lui Dumnezeu, pe Cel ce a rupt zapisul păcatului strămoşilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Întunericul sufletului meu risipeşte-l, dătătorule de lumină, Hristoase Dumnezeule, cela ce ai gonit întunericul cel mai dinainte al adâncului, şi-mi dăruieşte lumina poruncilor tale, Cuvinte, ca mânecând să te slăvesc pe tine.

Răbdat-ai cu bărbăţie chinurile trupului, pururea fericite, că rănindu-te cumplit, ai rănit rătăcirea, şi ai surpat pe vrăjmaşi cu înălţarea către Dumnezeu, păstorule vrednicule de minune.

Cu patima ta fericite, închipuind pe cel ce s-a pironit pe Cruce, ai suferit vitejeşte durerile trupului, şi făcându-te biruitor, după vrednicie te-ai numărat împreună cu oştile mucenicilor.

Slavă...

Întru nădejde dumnezeiască cu bicele rugăciunilor tale Vlasie, fiara ai silit Părinte, ca să lepede vânatul, care fără dreptate a fost prins, plinind cu inimă prea milostivă cererea femeii celei credincioase.

Şi acum..., a Născătoarei

Lăudămu-te Marie pe tine, ceea ce ai îndumnezeit frământătura oamenilor cu naşterea ta cea mai presus de gând, şi ne-ai zidit pe noi de iznoavă, fiind stricaţi şi zdrobiţi, prea curată, de înşelăciunea şarpelui.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Nevoitu-s-a împreună cu tine ceata cinstitelor femei, pururea pomenite, că întărindu-se cu puterea Crucii, a sfărâmat capul cel mult meşteşugăreț al vrăjmaşului, şi a împletit diademă de biruinţă.

Cu darul, şi cu puterea lui Dumnezeu s-a întărit slăbiciunea, căci iată femeile au făcut vitejii bărbăteşti, călcând pe şarpele, care odinioară a izgonit din Rai pe Eva.

Slavă...

Înecând chipurile cele cioplite şi fără suflet ale viclenilor draci, v-aţi adus pe voi odoare însufleţite, ale Bisericii celei cereşti, şi aţi luminat Biserica celor întâi născuţi.

Şi acum..., a Născătoarei

Scaunul lui Dumnezeu cel mai presus de Heruvimi, norul luminii, Preacurată, luminează ochii sufletului meu, şi curăţeşte inima mea de negura patimilor.

Irmosul: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor rogu-mă, căci către tine am strigat; şi mă auzi Dumnezeul mântuirii, mele.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea neveştejită cea cu multă roadă a viei lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu Vlasie, umple de veselia ta, pe cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Icos: Cu, mir dumnezeiesc fiind uns o cugetătorule de Dumnezeu, te-ai arătat în fapte dumnezeieşti ca un ierarh sfinţit şi slujitor al lui, în cetele purtătorilor de chinuri, şi te-ai arătat purtător de chinuri şi încununat. Decât jertfele lui Aaron te-ai înălţat mai presus, ca un tăinuitor al lui Hristos. Împreună cu Abel sângele tău cel cinstit, strigă către Dumnezeu junghierea ta, şi stând aproape de scaunul cel dumnezeiesc al Ziditorului, împreună cu cetele îngerilor te rogi neîncetat pentru noi toţi.

Sinaxar

Întru această lună în 11 zile, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei.

Stih: Vlasie la grumazi prin sabie tăiat fiind,
Curgerile vătămării pătimaşilor de grumazi este oprind.
În a unsprezecea zi puternica sabie,
A tăiat grumazul lui Vlasie.

Acesta era pe vremea împăratului Licinie, episcop Sevastiei, locuind într-una din peşterile muntelui, care îmblânzind fiarele cele sălbatice, cu binecuvântarea sa, le prindea cu mâinile.

Deci fiind şi isteţ la meşteşugul doctoricesc, făcea multe tămăduiri, luând de la Dumnezeu, dar de a face minuni.

Acesta fu prins, şi se aduse la ighemonul Agricolae, şi mărturisind numele lui Hristos, fu bătut cu toiege, şi spânzurat se struji.

După muncile acestea închizându-l în temniţă, îi urmară şapte femei, căror le tăiară capetele, căci mărturisiră pe Hristos că este Dumnezeu adevărat.

Pe Sfântul Vlasie apoi îl aruncară întru adâncul iezerului ce se afla acolo, de unde prin dumnezeieşti îngeri a fost scos la uscat nevătămat. Pentru aceasta i-au tăiat capul împreună cu doi prunci ce erau în temniţă.

Şi zic că acesta a fost cel ce fusese epitrop la rânduirea vieţii marelui mucenic Eustratie, pe vremea ce a mărturisit, precum se află într-o veche închipuire Sfântul Vlasie, stând în mijlocul a cinci mucenici lângă Sfântul Eustratie, şi primind din mâinile lui cartea rânduielii adică diata, şi se face soborul lui în sfânta sa mucenicie, ce se află aproape de Sfântul Filip în Miltiada.

Tot în această zi, Sfinţii doi prunci care împreună cu Sfântul Vlasie s-au nevoit, împreună şi cu şapte femei de sabie s-au săvârşit.

Stih: O minune atâta bună îndrăzneală copilărească.
Aleargă amândoi care pe care să întreacă.
Pe şapte femei cinstite sabia este omorând,
De frica femeiască neţinute fiind.

Tot în această zi, aflarea moaştelor Sfântului Ioan Botezătorul.

Stih: Trupul cel mort al lui Zaharia fiind arătat,
Credincioşilor celor ce viază izvorăşte dar îmbelşugat.

Tot în această zi, pomenirea Teodorei împărătesei, celei ce a făcut ortodoxia.

Stih: Pe Teodora Augusta cinstesc bucurându-mă negrăit,
Ca pe ceea ce a cinstit icoana Hristosului meu celui iubit.

Aceasta a fost femeia împăratului Teofil luptătorul de icoane, dar ea nu a fost eretică ca bărbatul ei, ci ortodoxă, că el a izgonit şi pe Sfântul Metodie, patriarhul Constantinopolului, şi în locul lui a pus pe un Ioan magul şi Lecanomandul, şi a ars

Sfintele icoane. Iar ea măcar că în vedere nu cuteza a se închina sfintelor icoane, dar le avea ascunse în cămara aşternutului ei, şi în toate nopţile sta de făcea rugăciune către Dumnezeu, şi se ruga ca să facă milă şi să se îndure de ortodocşi. Şi născu fiu şi-i puse numele Mihail, şi l-a învăţat ortodoxia. Şi după moartea bărbatului ei, a adus iar şi pe Sfântul Metodie, şi a adunat Sfântul Sinod, şi a anatematisit pe luptătorii de icoane, şi pe Ioan l-a scos din scaun, şi a adus în Biserică sfintele icoane. După aceea a răposat, lăsând împărăţia fiului ei Mihail.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Gheorghie robul, care a suferit mucenicia în cetatea Sofia la anii o mie cinci sute cinsprezece, prin foc s-a săvârşit.

Stih: Gheorghie de foc netemându-se,
Nears a rămas în foc bucurându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte-ne pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit prin înger pe tineri din foc, şi cuptorul cel ce suna ca tunetul l-ai prefăcut în rouă, bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Având inimă plină de lumină dumnezeiască, neoprit ai alergat, împiedicând smintelile rătăcirii, şi umbletele vrăjmaşilor cu arătarea ta, înţelepte.

Cu stropirea sângiurilor tale s-a stins văpaia înşelăciunii, cu strălucirea cuvintelor tale s-a luminat făptura Vlasie, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Slavă...

Nu în umbre, nici în pilde, ai văzut pe Cel ce ai dorit, ci față către față, dezlegându-se oglinzile vezi, şi veselindu-te cânţi: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum..., a Născătoarei

Fiind eu biruit de dormitarea lenevirii Fecioară, m-a cuprins somnul păcatului, cel purtător de moarte. Pentru aceasta deşteaptă-mă prea curată, spre purtătoare de viață lumina pocăinței, şi mă mântuieşte.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cel ce acoperi cu ape...

Ca un berbece de bunăvoie jertfit, ca o jertfă primită, ca un miel fără de răutate, cu bucurie te-ai adus către Mielul, cel ce s-a jertfit pentru mântuirea noastră, şi te-ai împreunat cu adunarea mucenilor fericite, împreună cu îngerii cântând prea sfinţite cântare de laudă.

Cu picăturile sângiurilor tale uscând adâncimea nedumnezeirii mucenice, ai izvorât lumii vărsări de tămăduiri, care încetează arsura a tot felul de patimi, ale celor ce scapă la tine cu credinţă, şi prea înalță pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Ceata cea fericită a sfinţitelor femei striga: Nu ne vom lepăda de Domnul, care este Dumnezeu peste toate. Pentru aceea zgâriindu-se, şi cu focul împreunându-se, şi cu sabie capetele tăindu-li-se, se bucurau, lăudând pe Hristos în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Sfinţitele glasuri te-au vestit mai-nainte pe tine, Fecioară Maică, că vrei să fii mai presus de fire, hrănitoare Făcătorului tău, având naşterea negrăită, precum şi zămislirea străină. Pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cela ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale tale, cela ce pui mării hotar nisipul, şi toate le ții pe tine te laudă soarele, pe tine te măreşte luna, ție îți aduce toată făptura laudă, ca Făcătorului tuturor în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei...

Ca cu o scară mai presus de fire suindu-te mucenice, prin sângele tău, ai ajuns la locaşurile cele de sus, arătându-te frumos, cu luminile chinurilor tale, şi stai înaintea celui ce ți-a dat ție cunună.

Pe tine Hristoase Soarele cel luminos, iubindu-te femeile, şi mirosind mirurile tale cele dulci mirositoare, prin pătimire au închipuit patima ta, şi s-au învrednicit nestricăciunii.

Slavă...

Ca o stea luminătoare de zi sălăşluindu-te cu cetele cele de sus Vlasie, rugămu-ne să mântuieşti cu rugăciunile tale de greşelile cele întunecate, pe cei ce cinstesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină.

Şi acum..., a Născătoarei

În braţe ai purtat pe Hristos, care ţine toată lumea în mână Maică Preacurată, pe care roagă-l, ca pe un Fiu al tău şi Ziditor, să mântuiască sufletele, celor ce te laudă pe tine, pururea Fecioară.

Irmosul: Naşterea pururea Fecioarei, ceea ce s-a arătat mai-nainte puitorului de lege în munte prin foc şi prin rug, spre mântuirea noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetat o slăvim.

Luminânda:

Podobie: Cu Duhul în biserică înainte stând bătrânul, în braţe a primit pe Stăpânul legii, strigând: Acum de legătura trupului mă slobozeşte în pace, precum ai zis; că văzură ochii mei, descoperirea neamurilor şi mântuirea lui Israil.

Podoaba mucenicilor şi lauda preoţilor te ştim prea fericite Vlasie ierarhe. Căci ca o jertfă te-ai adus pe sineţi, şi te-ai jertfit, Celui ce pentru tine de bunăvoie a venit la jertfire, pentru bunătatea cea nespusă, şi voinţa cea negrăită.

A Născătoarei

Căutându-mă pe mine oaia cea rătăcită, pentru călcarea poruncii, Dumnezeu cel ce m-a zidit, a intrat în pântecele tău cel nestricat, Fecioară prea curată, şi luându-mă pe umeri, m-a înălţat la ceruri, cinstindu-mă cu şederea cea dimpreună cu Tatăl. La

a căruia milostivire de prisosit, şi la tine Maica lui Dumnezeu mă închin, şi te proslăvesc.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Extras din: Mineul pentru luna februarie, ediţia din 1929.

https://sites.google.com/site/ortodox007/Mineiele-Bisericii-Ortodoxe/Mineiul-pe-februarie#ancora11f

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei

Troparul Sfântului ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm lui Hristos, celui ce a cufundat în mare tirania lui Faraon şi pe Israel pe uscat l-a povăţuit, că S-a prea slăvit în veci.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinte sfinţite mucenice al lui Hristos, vrând să laud cu credinţă, întru cântări, nevoinţa ta cea purtătoare de lumină, cinstită şi sfinţită, luminează cugetul meu cu Lumina cea prea strălucitoare, ca cel ce ai îndrăzneală către Ziditorul.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mărturisind o Dumnezeire în Trei Feţe, ai gonit negura închinării la idoli şi ca o dimineaţă luminată a dreptei credinţe te-ai arătat, sfinţite mucenice, celor ce erau prinşi în întunericul înşelăciunii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-te-ai luminător care ai împuţinat noaptea închinării la idoli cu fulgerele sfintei propovăduiri şi fiind împodobit cu razele muceniciei, cu strălucirile minunilor toată zidirea ai luminat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel curat aflându-te pe tine întru totul curată, S-a Sălăşluit în pântecele tău prea curată Maică Fecioară şi S-a făcut Trup în afară de păcat, ca să ne izbăvească pe noi din rătăcire.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăritu-s-a inima mea...

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce sunt înăbuşiţi de mărăcinii vieţii, chemându-te neîncetat pe tine ocrotitor, Sfinte Vlasie, sunt smulşi din toate necazurile, cu secera rugăciunii tale.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înclinarea ta cea desăvârşită către Dumnezeu ai suferit întreitele valuri ale chinurilor, că scrijelindu-ţi-se trupul, te arătai ca şi cum altul ar fi pătimit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un ierarh, ca un nebiruit purtător de biruinţe, ca unul ce eşti luminat de dumnezeiască mărire, stai acum înaintea doririi desăvârşite, rugându-te pentru turma ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine, ceea ce te-ai arătat mai presus de făpturi, ca una ce eşti mai sfântă decât toate, cu laude te fericesc toate neamurile, de Dumnezeu fericită.

Irmosul: Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălţatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeul meu; lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmaşilor mei; veselitu-m-am de mântuirea Ta.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cuvinte, din munte umbros, din una Născătoare de Dumnezeu, cu dumnezeiască vedere, poporul mai înainte a cunoscut că Te vei Întrupa şi cutremurându-se, slăvea puterea Ta.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având sufletul prea luminat de strălucirea cea fără de materie, păstorule şi mucenice, bărbăteşte ai stat înaintea scaunelor de judecată, mărturisind Întruparea lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învăţător în cele de taină, preot şi mucenic, purtător de cunună, stâlp nemişcat şi temelie neclintită a dreptei credinţe şi întărire a adevărului te-ai făcut cunoscut Bisericii, Sfinte mucenice Vlasie.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Miei cuvântători ai păstorit cu cuvioşie şi jertfă primită te-ai adus Stăpânului, arzându-te de tot cu jăratecul muceniciei, propovăduitorule a celor sfinte, prea cinstite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu graiul buzelor tale înţelepte s-au îngrădit buzele cele viclene asupra Stăpânului şi Împăratului tuturor, propovăduitorule de cele sfinte, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Carte nouă te-a văzut proorocul mai înainte pe tine, Fecioară, având scris pe Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce a rupt zapisul păcatului strămoşesc.

Cântarea a 5-a

Irmos: Întunericul sufletului meu risipeşte-l, Dătătorule de lumină, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai gonit întunericul cel mai dinainte al adâncului şi-mi dăruieşte lumina poruncilor Tale, Cuvinte, ca mânecând să Te slăvesc pe Tine.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răbdat-ai cu bărbăţie chinurile trupului, pururea fericite; că rănindu-te cumplit, ai rănit rătăcirea şi ai surpat pe vrăjmaşi cu înălţarea către Dumnezeu, păstorule, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu patima ta, fericite, închipuind pe Cel ce a fost pironit pe Cruce, ai suferit vitejeşte durerile trupului şi făcându-te biruitor, după vrednicie, te-ai numărat împreună cu Oştile mucenicilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întru nădejde dumnezeiască, cu bicele rugăciunilor tale, Sfinte Vlasie, ai silit fiara, părinte, să lepede vânatul, care fără dreptate fusese prins, împlinind cu inimă prea milostivă cererea femeii celei credincioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lăudămu-te pe tine, Marie, ceea ce ai îndumnezeit frământatul oamenilor cu naşterea ta cea mai presus de cuget şi ne-ai zidit iarăşi pe noi, cei ce eram stricaţi şi zdrobiţi de înşelăciunea şarpelui, prea curată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevoitu-s-a împreună cu tine ceata cinstitelor femei, pururea pomenite; că întărindu-se cu puterea Crucii, au sfărâmat capul cel mult meşteşugăreţ al vrăjmaşului şi au împletit cunună de biruinţă.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu harul şi cu puterea lui Dumnezeu s-a întărit slăbiciunea; că, iată femeile au făcut vitejii bărbăteşti, călcând în picioare pe şarpele care odinioară a izgonit pe Eva din Rai.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înecând chipurile cele cioplite şi neînsufleţite ale viclenilor demoni, v-aţi adus pe voi odoare însufleţite ale Bisericii celei cereşti şi aţi luminat Biserica celor întâi-născuţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Scaun al lui Dumnezeu cel mai presus de Heruvimi, ceea ce eşti norul Luminii, Preacurată, luminează ochii sufletului meu şi curăţeşte inima mea de negura patimilor.

Irmosul: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi m-ai auzit, Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea neveştejită, viţa cea cu multă roadă a viei lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu, Sfinte părinte Vlasie, umple de veselie pe cei ce cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta, cel ce te rogi neîncetat pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit prin înger pe tineri din foc şi cuptorul cel ce suna ca tunetul în rouă l-ai prefăcut; Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având inima plină de Lumină dumnezeiască, neoprit ai alergat, împiedicând smintelile rătăcirii şi umbletele vrăjmaşilor cu arătarea ta, înţeleptule.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu stropirea sângelui tău s-a stins văpaia înşelăciunii şi cu strălucirea cuvintelor tale s-a luminat făptura, Sfinte Vlasie, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nu în umbre, nici în pilde, ai văzut pe Cel Dorit, ci faţă către faţă, dezlegându-se oglinzile şi veselindu-te cânţi: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Biruit fiind de dormitarea lenevirii, Fecioară, m-a cuprins somnul păcatului cel purtător de moarte; drept aceea trezeşte-mă, prea curată, spre purtătoarea de viaţă lumină a pocăinţei şi mă miluieşte.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cel ce acoperi cu ape...

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un berbec jertfit, de bunăvoie, ca o jertfă bineprimită, ca un miel nevinovat, cu bucurie te-ai adus Mielului, Celui ce S-a jertfit pentru izbăvirea noastră şi te-ai împreunat cu adunarea mucenicilor, fericite împreună cu îngerii cântând, prea sfinţite, cântare de laudă.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu picăturile sângelui tău uscând adâncul închinării la idoli, mucenice ai izvorât lumii râuri de tămăduiri, care fac să înceteze arsura a tot felul de patimi, celor ce scapă la tine cu credinţă şi prea înalţă pe Hristos.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ceata cea fericită a sfintelor femei strigă: nu ne vom lepăda de Domnul, care este Dumnezeu peste toate. Pentru aceea chinuite fiind, cu foc fiind arse şi cu sabia capetele tăindu-li-se, se bucurau, lăudând pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfinţitele glasuri te-au veselit pe tine de mai înainte, Fecioară Maică, că vei fi hrănitoare mai presus de fire a Făcătorului tău, având Naşterea de negrăit precum şi zămislirea minunată. Pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cel ce acoperi cu ape bolţile Tale, Cel ce pui hotar mării nisipul şi pe toate le ţii; pe Tine Te slăveşte lumea, Ţie îţi aduce toată făptura laudă, ca Făcătorului şi Ziditorului, în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei...

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe o scară mai presus de fire suindu-te, mucenice, prin sângele tău ai ajuns la Locaşurile cele de sus, arătându-te înfrumuseţat cu podoabele pătimirilor şi stând înaintea Celui ce ţi-a dat ţie cunună.

Stih: ***Sfinte părinte Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Tine, Hristoase, Soarele cel luminos, dorindu-te femeile şi împărtăşindu-se din miresmele Tale cele bine mirositoare, prin pătimire au închipuit Patima Ta şi s-au învrednicit de nestricăciune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o stea plină de lumina zilei sălăşluindu-te cu cetele cele de sus, Sfinte părinte Vlasie, te rugăm să izbăveşti, cu rugăciunile tale, de greşealele cele întunecate, pe cei ce cinstesc sfântă pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

În braţe ai purtat pe Hristos, care ţine toată lumea în mână, Maică Fecioară, pe care roagă-L, ca pe Fiul tău şi Ziditorul, să mântuiască sufletele celor ce te laudă pe tine, pururea Fecioară.

Irmosul: Naşterea pururea Fecioarei, ceea ce s-a arătat mai înainte primitorului de Lege în munte, în foc şi în rug, spre mântuirea noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetat să o mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Odrăslind ca un pom prea bine înflorit în Casa Domnului, lucrătorule de cele sfinte, pe mulţi ai răsădit în pământul mântuirii şi ca un berbec bine mergând în fruntea turmei, legat fiind şi înjunghiat, jertfă te-ai adus Celui ce din milostivire a fost înjunghiat ca un Miel şi bucurându-te ai alergat către Dânsul, Sfinte părinte Vlasie. Pentru aceasta strigăm către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiese cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pentru podoaba lumii, Fecioară şi pentru înfrumuseţarea Cetelor celor de sus, ai născut în lume pe Împodobitorul lumii; că mai înainte de Acesta, toate erau lipsite de podoabă, oamenii neputând să vadă pe Domnul. Pentru aceasta te-ai vădit amândurora podoabă cuviincioasă, cu buna cuviinţă a naşterii tale, Maică a lui Dumnezeu; că printr-Însul împodobeşti lumea cu Podoaba cea dintâi şi toată rânduiala Îngerilor întru tine o împodobeşte, ceea ce eşti ocrotitoare a lumii.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Izbăvitorul, privindu-L mieluşeaua pe Cruce, cu nedreptate ridicat, se tânguia şi cu amar lăcrimând striga: lumea se bucură primind izbăvire, iar cele dinlăuntru ale mele ard, văzând Răstignirea Ta, pe care o rabzi din milostivirea milei, Bunule Dumnezeu, Cel ce nu ţii minte răul, Doamne. Căreia cu credinţă să-i strigăm: milostiveşte-te spre noi, Fecioară şi roagă-te să se dea iertare de păcate celor ce cu credinţă ne închinăm Patimilor Fiului tău.

Acatistul Sfântului sfinţit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei

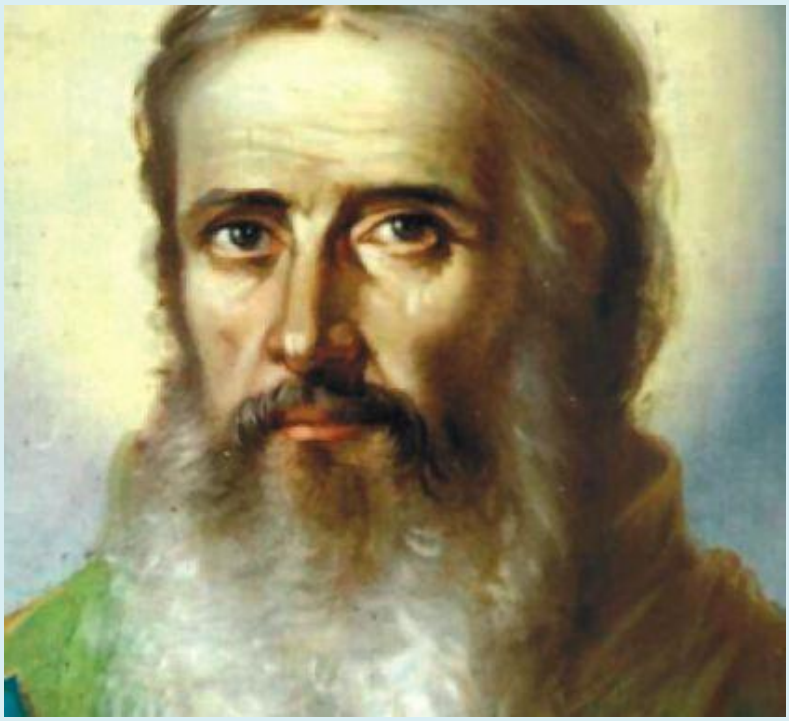

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Pe mine cel plin de toată întinăciunea care alerg la ajutorul tău sfinţite mucenice Vlasie, mă vindecă, mă mântuie cu ruga către bunul Dumnezeu şi aşa voi cânta: ***Aliluia!***

Icosul 1

Cel ce îmbrăca crinii ţarinii, te-a îmbrăcat pe tine sfinte cu toată bunătatea, păstorule al Sevastiei, hrăneşte-ţi turma ta cu roadă de fapte bune şi aşa îţi vom cânta:
Bucură-te, mucenice;
Bucură-te, pustnice;
Bucură-te, ierarhe;
Bucură-te, sfinte;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 2

Plăcută ţi-a fost viaţa sfinţilor şi ca un milostiv ai cercetat pe sfinţii ce erau în temniţă, aşa sfinte împreună cu mucenicul Eustatie scoală-mă pe mine din temniţa fărădelegilor mele şi aşa voi cânta: ***Aliluia!***

Icosul 2

Ales-ai sfinte a locui cu fiarele în pustie făcut-ai arătat darul lui Dumnezeu prin minunile tale, arătându-ţi milostivirea spre fiarele necuvântătoare prin tămăduirile pe care le dădeai, iar noi îţi zicem:
Bucură-te, căutătorule de Dumnezeu;
Bucură-te, aflătorul faptelor bune;

Bucură-te, iubitorule de linişte;
Bucură-te şi ajută pe cei ce te cinstesc;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 3

Bucuratu-te-ai sfinte atunci când ai fost chemat la munci, dorind tu pe Hristos, ne dă şi nouă din dragostea ta să iubim necazul care ne duce la Dumnezeu şi aşa cu bucurie vom cânta: ***Aliluia!***

Icosul 3

Pe mulţi ai tămăduit ierarhe când mergeai spre munci. Precum spre aceia ţi-ai arătat bunătatea, arată-te milostiv spre mine cel ce pătimesc şi cu durere strig:
Bucură-te, vindecătorule;
Bucură-te, folositorule;
Bucură-te şi mă miluieşte;
Bucură-te, ajutătorule;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 4

Ajută-ne nouă sfinte să ieşim din calea răutăţii. Depărtează cugetele cele rele. Ne spală cu roua rugăciunilor tale sfinte pe noi cei ce cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Pe văduva ce ţi s-a plâns ţie sfinte cu bucurie ai ajutat-o, poruncindu-i ei să-ţi prăznuiască pomenirea spre ai fi ei de folos şi mie celui ce îţi cânt:
Bucură-te, ajutând pe cei ce te roagă;
Bucură-te, că nu treci cu vederea;
Bucură-te, bucurie lină;
Bucură-te, linişte sfântă;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 5

Răbdata-i ierarhe bătăi şi batjocură pentru dragostea lui Hristos, nădăjduind la bunătăţile ce vor să fie celor ce iubesc pe El. Şi eu laud pe Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 5

Picură nouă din darul tău sfinte. Ne păstoreşte pe noi în staulul lui Dumnezeu. Fă-ne nouă pe Hristos blând în ziua judecăţii şi aşa îţi vom cânta:
Bucură-te, bucuria mea;

Bucură-te, învierea faptelor bune;
Bucură-te, iubitor de osteneală;
Bucură-te, fericit chinuit;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 6

Şapte femei sfinte te-au urmat pe tine la mucenicie, făcându-te plin de darul lui Hristos, prin lucruri bune ce le-ai trimis înainte la Dumnezeu căruia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 6

Nu te-ai temut sfinte să ocărăşti pe cel ce te îndemna să te închini idolilor, batjocorind pe demoni iar pe Dumnezeu îl lăudai numind pe Hristos al tău iar noi aşa îţi cântăm:
Bucură-te, plin de Dumnezeu;
Bucură-te, lauda mucenicilor;
Bucură-te, slava pustnicilor;
Bucură-te, podoaba ierahilor;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 7

Urmând Stăpânului Hristos, ai mers pe apă însemnându-o cu semnul crucii ai făcut-o slujitoare ţie, pe ceea ce pe mulţi i-a înecat pe tine te-a cruţat cântând: ***Aliluia!***

Icosul 7

Vrând slujitorii idolilor să-ţi urmeze s-au înecat, nădăjduind ei spre puterea dracilor. Fereşte-ne sfinte de vătămarea lor şi aşa cu bucurie te vom lăuda:
Bucură-te, pierzătorul dracilor;
Bucură-te, slujitorul adevărului;
Bucură-te, viaţă adevărată;
Bucură-te, virtute arătată;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 8

Rugatu-te-ai sfinte înainte de tăierea ta pentru cei ce te vor prăznui, la care dumnezeiesc glas din înălţime a făgăduit împlinirea cererilor tale pentru cei ce cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Copii cei lăsaţi în grija ta sfinte i-ai luat după tine, făcându-i pe ei părtaşi mucenicie tale, sfinte ne fă şi pe noi următori lucrurilor tale şi aşa îţi zicem:
Bucură-te şi mă povăţuieşte;
Bucură-te şi vindecă-mă;
Bucură-te şi ajută-mă;
Bucură-te şi mă izbăveşte;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 9
Iubind tu curăţia până în sfârşit, dimpreună ai fost îngropat cu copii mucenici de la care izvorăsc tămăduiri şi nouă celor ce-ţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 9
Ce laudă vrednică vom aduce ţie sfinte nu ne pricepem, dar tu ca un milostiv primeşte această săracă cântare:
Bucură-te, ales folositor;
Bucură-te, cu Hristos;
Bucură-te, sfinte;
Bucură-te, dătător de umilinţă celor împietriţi la suflet;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 10
Aşa cum ţi-ai ţinut făgăduinţa faţă de văduvă, îmi împlineşte şi acum faţă de mine cel neputicios şi voi cânta lui Dumnezeu împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icosul 10
Se bucură sfinte creştinii făcându-te tu mijlocitor, ***sădeşte în sufletele celor ce te iubesc dragostea Domnului*** şi îţi vom cânta aşa:
Bucură-te, rugă sfântă;
Bucură-te, milă dumnezeiască;
Bucură-te, slujitor împărătesc;
Bucură-te, bucurie în Hristos;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 11
Cel ce te-a sfinţit pe tine în vreme de prigoană, să ne întărească pe noi sfinte a urma ţie, bucură-ne pe noi în necazurile noastre şi aşa vom cânta cu tine: ***Aliluia!***

Icosul 11

Roagă-te bunului Dumnezeu să ne dăruiască lacrimi, pentru că tare ne-am întinat şi ne este nouă frică de lucrurile noastre şi aşa vom cânta ţie:
Bucură-te, casă sfântă;
Bucură-te, sfinţit ierarh;
Bucură-te, munte ales;
Bucură-te, peşteră a darurilor;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 12
Pe ierarhul, mucenicul, pustnicul, cel ales a lui Dumnezeu să-l lăudăm credincioşii, zicând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12
Pe apărătorul ortodocşilor, pe cel ce ne întăreşte în vreme de prigoană, prigonit fiind de cei fărădelege, credincioşii îi cântă:
Bucură-te şi ne întăreşte;
Bucură-te, cetatea lui Dumnezeu;
Bucură-te, colac de salvare;
Bucură-te, nădejde sfântă;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 13 (de trei ori)
O, de trei ori fericite a lui Hristos, sfinte auzi-mă pe mine cel ce te laud şi te rog cu umilinţă, să mă ajuţi să cânt lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Cel ce îmbracă crinii ţarinii, te-a îmbrăcat pe tine sfinte cu toată bunătatea, păstorule al Sevastiei, hrăneşte-ţi turma ta cu roadă de fapte bune şi aşa îţi vom cânta:
Bucură-te, mucenice;
Bucură-te, pustnice;
Bucură-te, ierarhe;
Bucură-te, sfinte;
Bucură-te, sfinţite mucenice Vlasie!

Condacul 1
Pe mine cel plin de toată întinăciunea care alerg la ajutorul tău sfinţite mucenice Vlasie, mă vindecă, mă mântuie cu ruga către bunul Dumnezeu şi aşa voi cânta: ***Aliluia!***

După aceea zicem această rugăciune:

Rugăciune

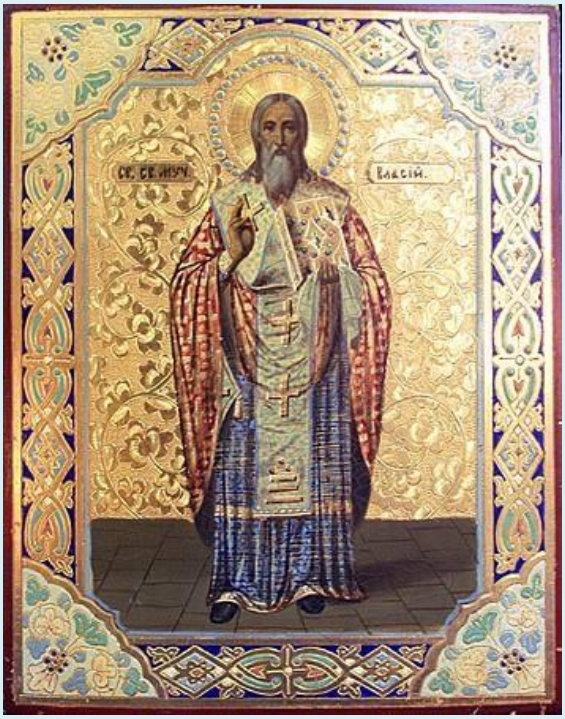

Nu îmi este nădejde sfinte de nu-mi vei ajuta tu, nu aflu milă de nu-l vei face milostiv mie pe Cel ce te-a sfinţit pe tine. Nu am lucru bun, ci numai nădejde că tu te rogi pentru mine şi pentru aceea sfinte nădăjduindu-mă spre ruga ta şi milostivirea lui Dumnezeu nu mă voi teme de cei ce caută să-mi facă rău, spre tine Doamne Dumnezeule să vin mereu îmi dă. Amin.

Apoi se face otpustul.

Pentru rugăciunile Sfântului sfinţit mucenic Vlasie, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu miluieşte-mă şi mă mântuieşte pe mine, păcătosul. Amin.

Paraclisul Sfântului sfinţit mucenic Vlasie

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Troparul: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte, pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi ? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului sfinţit mucenic Vlasie

Cântarea I

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat şi de răutatea egiptenilor izbăvit, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai strălucit cu blândeţea şi cu sângele cel vărsat pentru dragostea lui Hristos ai înnoit testamentul mărturisirii, revarsă izvoarele rugăciunii tale şi curăţeşte mintea mea, ca să îţi aduc cinstire spre izbăvirea din adâncul osândirii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Într-o peşteră a muntelui te-ai ascuns, voind a afla în peştera inimii tale mai desăvârşit pe Cel ce în peşteră S-a născut, ca să înnoiască peşterile inimilor surpate de loviturile multor păcate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu darul dat ţie de Hristos ca Adam mai înainte vieţuiai în pace cu animalele şi le binecuvântai, arătându-le cu totul blânde; pe mine, cel ce prin păcat, m-am arătat mai rău decât dobitoacele îmblânzeşte-mă cu a ta rugăciune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica Vieţii, ca dintr-o cămară prea sfinţită din Tine a ieşit Stăpânul a toată suflarea, pe care roagă-L să învieze sufletul meu cel omorât cu păcatele.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţime de tămăduiri ai revărsat celor aspru prigoniţi de neputinţe, iar acum şi pe mine, cel ce bolesc cu trupul, dar mai ales cu sufletul, dăruieşte-mi îndoită sănătate.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe copilul femeii celei ce se tânguia l-ai scos din amara primejdie, deci bunătatea ta să rodească şi întru inima mea cea chinuită de săgeata gândurilor rele, arătându-mă mai luminat prin pocăinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Glasul rugăciunii văduvei intrat-a în urechile inimii tale şi ai potolit întristarea acesteia, dăruindu-i tu purceluşul răpit de lup, scoate-mă şi pe mine cu rugăciunea ta din gura lupului celui înţelegător, care neîncetat caută să mă tragă în gura iadului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa pocăinţei deschide-mi mie, celui ce am alunecat în păcate multe şi cu gânduri smerite luminează-mi mintea cea greu întunecată de patimi.

Apoi aceste **stihiri**:

În temniţă ai fost aruncat pentru Cel ce temniţele iadului a sfărâmat şi a scos pe Adam cel căzut împreună cu tot neamul, cu puterea Acestuia scoate-mă pe mine din temniţa gândurilor rele, care mă lipseşte pe mine de libertatea sufletului.

Maica Cuvântului, opreşte valurile ispitelor ce mă înconjoară şi ruşinează pe cei ce cu răutate păzesc călcâiul meu, dându-mi trecere netulburată pe cărarea mântuirii.

Sedealna: Darul văduvei ai primit şi i-ai proorocit ei revărsarea binecuvântării dumnezeieşti în toată vremea de aceasta nu mă lipsi nici pe mine, cel ce din vistieria cea săracă a inimii mele voiesc a-ţi aduce cuvinte de cinstire.

Cântarea a IV-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum socotindu-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nădăjduind tu la ajutorul lui Hristos, ai defăimat pe cei cumplit întunecaţi la minte şi de groaza chinurilor nu te-ai temut, întărindu-te cu darul Domnului.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe lemn ai fost spânzurat pentru Cel ce S-a suit pe Cruce ca să facă cale către cer celor ce erau în adâncul pierzării pe Acesta roagă-L să treacă cu vederea nedreptăţile noastre şi să ne ridice din adâncul patimilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu picăturile sângelui tău cele şapte femei s-au întărit în credinţă, iar noi alergând a primi picăturile rugăciunilor tale voim a ne curăţi de toată întinăciunea cugetului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica Vieţii, întoarce-mă de pe căile morţii întru care am ajuns prin păcat şi ca pe fiul cel rătăcitor mă ridică din porţile întristării, ducându-mă în cămara milostivirii Tatălui Ceresc.

Cântarea a V-a

Irmos: Negura sufletului meu, Mântuitorule, risipeşte-o cu lumina poruncilor Tale şi mă luminează ca un singur Împărat al păcii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu puterea cinstitei Cruci ai însemnat iezerul şi în mijlocul acestuia ca pe uscat ai stat; pe noi, cei ce înotăm în marea învolburată a ispitelor, ne ajută a nu cădea în adâncul păcatelor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevoinţa rugăciunii pentru lume bine plinind, ai cerut mare milă de la Hristos pentru cei ce vor cinsti numele tău nu ne lipsi nici pe noi de binecuvântarea ta, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nor luminos te-a umbrit pe tine, cel ce te-ai arătat nor izvorâtor de ploaia rugăciunii, cu care curăţeşte şi mintea noastră cea întinată de gânduri rele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Întinde-mi mână de ajutor şi mă scoate din marea nelegiuirilor mele, ca întru corabia rugăciunii să călătoresc spre limanurile cele line ale mântuirii.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad, dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu săgeţile cuvintelor ai defăimat pe ighemon, iar acum cu ale tale rugăciuni izgoneşte din inima mea toată răutatea patimilor, ca să te cinstesc totdeauna cu credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toţi cei ce cu dragoste săvârşesc pomenirea ta se umplu de binecuvântarea dumnezeiască, iar acum nu ne lepăda nici pe noi, sfinte, cei ce suntem mult greşiţi, dar avem trebuinţă de mila dumnezeiască.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sabia ai fost tăiat pentru Cel ce a tăiat blestemul nostru cu ascuţişul Crucii, iar acum zapisul greşelilor cel asupra noastră îl taie cu sabia rugăciunii tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Eva căzând în groapa neascultării în adâncul iadului a ajuns, iar noi avându-Te pe Tine ridicare, ne izbăvim din adâncul păcatelor noastre.

Apoi aceste **stihiri**:

Cu Hristos te-ai unit în cămara inimii luminate de rugăciune, iar acum peştera inimii noastre o luminează cu a ta sfântă rugăciune, izbăvindu-ne de toate cursele răutăţii.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca Una ce ai îndrăznire de Maică.

Condac glas 2:

Podobie: Cu sângiurile tale...

Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea neveştejită, viţa cea cu multă roadă a viei lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu, Vlasie, umple de veselie pe cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, cel ce te rogi neîncetat pentru noi toţi.

Prochimenul, glas 4: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

Evanghelia după Matei

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima, şi veţi găsi odihna sufletelor voastre căci jugul Meu e bun şi povara Mea e uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile prea cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi **stihira,** glas 6 (forma glasului 2):

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Pe Hristos văzându-L neîncetat în oglinda minţii, ai stat cu îndrăzneală înaintea tiranului celui cu minte întunecată şi cu înţelepte cuvinte ai vădit toată înşelăciunea idolilor, de idolii patimilor păzeşte-ne pe noi, cei învechiţi în răutate şi neputincioşi în lucrarea faptelor duhovniceşti.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.*]

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce nu treci cu vederea suspinurile celor necăjiţi, ci reverşi grabnic mângâiere duhovnicească, priveşte şi spre inimile noastre umilite şi le umple de darul lui Hristos.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu doctoria rugăciunii tale ai tămăduit pe cei greu încercaţi de boală, iar acum peste tot călătorind aduci pace în suflete şi vindeci durerile de multe feluri ale trupurilor şi sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin pilda vieţuirii tale îngereşti călăuzit-ai turma lui Hristos la limanul adevărului, iar acum mintea noastră cea robită de viclenie o îndreptează pe pajiştea înţelegerilor dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Alungă pe cei ce tulbură pacea sufletului meu, ca Una ce ai orbit ochii duhurilor răutăţii şi ai primit glasuri îngereşti de laudă spre slava lui Dumnezeu.

Cântarea a VIII-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie înainte heruvimii şi serafimii, Doamne şi toată zidirea cântare frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un serafim slujeşti Celui ce te-a aprins pe tine cu focul doririi celor cereşti, iar acum din focul osândirii ne scoate pe noi, cei ce trecem prin foc şi prin apă mai înainte de a ajunge la limanul Vieţii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu îndrăzneala ta cea către Hristos, pe noi, cei ruşinaţi de multele noastre nelegiuiri, ne înfăţişează Ziditorului spre iertare.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Ca unul ce ai îmblânzit pe fiarele cele sălbatice, pe mine, cel greu căzut în răutate nevindecată, mă îmblânzeşte cu puterea rugăciunii tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ploaia milostivirii Tale să ude şi pământul cel secetos al inimii mele, ca să mă învrednicesc a culege roadele gândurilor dumnezeieşti, Stăpâna mea.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pacea lui Hristos o revarsă în inimile noastre, ca unul ce ai fost sfinţit spre a sluji turmei întru adâncul cugetului smerit şi ne dă tuturor a te cinsti pe tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Furtuna patimilor o izgoneşte din sufletul meu şi fă să-mi răsară mie pe cerul inimii Soarele dreptăţii, Cel ce trimite tuturor razele darului Său dumnezeiesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o fântână adâncă a darurilor dumnezeieşti te-ai arătat, din care adapă-mă şi pe mine, cel ce am ostenit călătorind prin deşertul multor patimi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu adierile rugăciunii Tale, îndreptează corabia minţii mele către limanurile cele mai bune ale pocăinţei, ca să nu pier eu neîndreptat întru adâncurile fărădelegilor mele, prea curată Fecioară.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Apoi aceste **stihiri**, glas 8, podobie: " Ceea ce eşti mai cinstită ".

Bucură-te, cununa cea prea slăvită a arhiereilor, curcubeu sfinţit al tuturor darurilor Duhului, cel ce cu blândeţea ta ai făcut ascultătoare fiarele cele mai cumplite, potoleşte şi viforul ispitelor mele.

Din căile pierzării mă scoate pe mine, cel ce rătăcesc ca fiul cel risipitor şi în casa părintească mă ascunde de lupii cei înţelegători ai patimilor.

Descuie-mi sfinte, uşa pocăinţei, cu cheia rugăciunii tale, ca să nu mai rătăcesc eu departe de braţele părinteşti ale Celui ce m-a renăscut prin apă şi prin duh, dându-mi mie poruncă a păzi rânduielile Sale.

Ca o slugă vicleană am petrecut pe căile păcatelor, iar acum voind a mă întoarce la Hristos, te rog pe tine, sfinte, să-l întâmpini mai înainte pe calea rugăciunii, cerând pentru mine iertare şi mare milă.

Muntele slavei ai urcat cu smerenie şi te-ai învrednicit acum a petrece întru lumina cea veşnică, cu ale cărei raze luminează şi muntele cel smerit al minţii mele, ca să văd pe Soarele slavei.

Ca unul ce străluceşti în ceata ierarhilor şi cu sângele cel mucenicesc eşti înfrumuseţat ca şi cu o porfiră prea strălucită, nu înceta a te ruga pentru cei ce cu dragoste pomenesc prea sfântă pomenirea ta.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos, cu Sfântul sfinţit mucenic Vlasie şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Roagă-te sfinte, neîncetat şi pentru mine, cel împovărat cu multe păcate grele şi cu puterea ta arhierească dezleagă blestemul osândirii mele, mijlocindu-mi iertare şi pace de la Hristos.

Apoi cântăm această **stihiră**, glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-a pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vreme în care ne închinăm icoanei sfântului: Cu dragoste să ne adunăm în jurul mesei celei duhovniceşti întinse întru cinstirea mucenicului lui Hristos, pe care să-l rugăm să ne hrănească pe noi în toată vremea cu înţelegerile cele dumnezeieşti revărsate prin milostivirea Cuvântului.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Imnografie

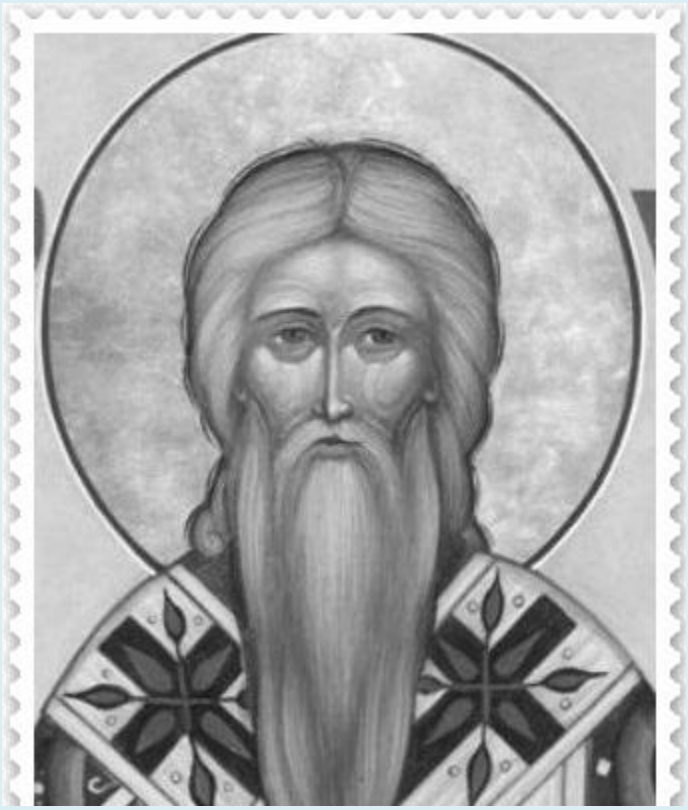

Troparul Sfântului ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei: Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea neveştejită, viţa cea cu multă roadă a viei lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu, Sfinte părinte Vlasie, umple de veselie pe cei ce cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta, cel ce te rogi neîncetat pentru noi toţi.

Te lăudăm, Vlasie, ca pe un purtător de grijă al tuturor fiinţelor celor cuvântătoare şi necuvântătoare, care pătimesc căci tuturor poţi a le face bine şi pe toate a le tămădui după credinţă, robule al lui Dumnezeu, că îmbogăţindu-te cu harul Duhului, dăruieşti minuni din destul. *(din Vecernia sfântului)*

Cu picăturile sângelui tău, mucenice Vlasie, ca o podoabă s-a ţesut haina Bisericii, înfrumuseţându-se cu alesătura bunei ungeri, cu vopselele durerilor celor îndoite pe

care Biserica o îmbracă întocmai ca pe o podoabă de mireasă, lăudând pe Mirele Hristos. *(din Vecernia sfântului)*

Veniţi toţi să dăm astăzi slavă lui Hristos că Însuşi Dumnezeul nostru a slăvit pe Vlasie, înţeleptul ierarh şi mucenic, cu semne uimitoare şi cu minuni de multe feluri. Pe care cinstindu-l, săvârşim cinstita lui pomenire, izbăvindu-ne de păcate, cu rugăciunile sale. *(din Utrenia sfântului)*

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfântului sfinţit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei şi a celor ce au pătimit împreună cu dânsul

În vremurile cele mai dinainte în care se cinstea de păgâni slujirea idolească şi mulţi oameni se închinau zidirii şi lucrului mâinilor lor, ***atunci a odrăslit şi credinţa multor sfinţi, între care şi dreapta credinţă a Sfântului sfinţitului mucenic Vlasie. Acest sfânt a petrecut toţi anii vieţii sale cu blândă şi dreaptă viaţă, cu dumnezeiască plăcere, fără de prihană, depărtându-se de tot lucrul rău.***

Cetăţenii din Sevastia Capadociei, văzând cinstita lui viaţă, unii din oamenii cei binecredincioşi s-au sârguit să-l pună episcop şi păştea bine turma lui Hristos, în acele vremuri în care erau dese prigoniri asupra Bisericii lui Hristos şi mulţi intrând în nevoinţele pătimirii, se încununau cu cununa mucenicească.

Atunci şi Sfântul şi marele mucenic Evstratie, cel dintâi între cei cinci tovarăşi ai săi, vieţuind în împărăţia lui Diocleţian, s-a nevoit pînă la sânge pentru cinstirea lui Hristos. Şezând el în temniţă, l-a cercetat noaptea acest Sfânt Vlasie, dând aur mult străjerilor temniţei şi a fericit pe mucenicul lui Hristos care pătimea cu bărbăţie.

Apoi a luat de la dânsul diata cea încredinţată lui, pe care Sfântul Evstratie a scris-o mai înainte de sfârşitul său, rânduind cele pentru trupul său şi pentru averi, aşa cum se scrie în pătimirea lui.

Sfântul Vlasie se ascundea de mânia tiranilor, precum făceau pe atunci mulţi sfinţi, nelăsându-se torturat fără voia lui Dumnezeu. În cetate erau puţini creştini iar cei mai mulţi fugeau în pustie, în munţi şi în peşteri de frica chinurilor, pe care unii, neputând să le rabde, câtăva vreme s-au închinat idolilor.

Sfântul Vlasie, pe vremea împărăţiei lui Diocleţian, cât şi a lui Liciniu, pătimind atât se ascundea şi el de cumplita prigonire într-un munte pustiu ce se numea Argheos, având acolo o peşteră pentru nevoinţa sa. Acolo, având viaţă liniştită şi pustnicească, înălţa neîncetate rugăciuni către Dumnezeu, iar fiarele cele sălbatice veneau şi se binecuvântau de la dânsul.

Dar, de se întâmpla să vină la sfânt unele fiare în acel ceas în care se îndeletnicea cu rugăciunea către Dumnezeu, ca şi cum ele ar fi fost înţelegătoare, netăindu-i gândirea cea dumnezeiască, stăteau înaintea peşterii, aşteptând ieşirea aceluia după sfârşitul rugăciunilor şi nu se duceau până ce sfântul nu punea mâinile peste ele, binecuvântîndu-le. Iar de se îmbolnăvea vreuna din ele, venind la sfânt, erau tămăduită prin punerea mâinilor sale cele sfinte.

În acele zile, ighemonul Agricola a poruncit vânătorilor săi să vâneze o mulţime de fiare mâncătoare de tot felul. Aceasta o făcea spre mai cumplita moarte a ucenicilor lui Hristos, pe care în multe feluri se sârguia să-i piardă, pe unii ucigându-i cu sabia, pe alţii arzându-i în foc şi în apă înecându-i, iar pe alţii dându-i fiarelor.

*Ducându-se vânătorii la vânat şi înconjurând munţii şi pustiile, au mers şi la muntele ce se numea Argheos, în care se tăinuia Sfântul episcop Vlasie. Apropiindu-se de peşteră şi văzând înaintea ei mulţime de fiare jucându-se, au zis între ei: "Să mergem să vedem ce este acolo". **Şi mergând, au găsit pe Sfântul Vlasie nevoindu-se în peşteră ca într-o cămară şi făcând rugăciuni către Dumnezeu.***Nezicându-i nimic, îndată s-au întors şi au spus ighemonului Agricola cele ce au văzut, iar ighemonul a poruncit să meargă cu mulţi ostaşi să prindă pe creştinii care se vor afla ascunşi acolo şi să-i aducă la el.

Mergând ostaşii trimişi în muntele acela şi ajungând la peşteră, *găsiră pe Sfântul Vlasie îndeletnicindu-se singur în rugăciune şi în doxologia lui Dumnezeu. Apoi i-au zis: "Ieşi de aici şi mergi cu noi în cetate, că te cheamă ighemonul".*

Sfântul, bucurându-se, le-a zis: "Bine, fiii mei, să mergem împreună, căci şi-a adus aminte de mine Domnul, fiindcă S-a arătat mie de trei ori în noaptea aceasta, zicându-mi: "Scoală-te şi adu-Mi jertfă, după obiceiul preoţiei tale. Deci acum, fiii mei, bine aţi venit, Domnul meu Iisus Hristos să fie cu voi!"

Mergând ei în cale, elinii se întorceau la Dumnezeu pentru blândeţile şi învăţătura sfântului şi pentru facerile sale de minuni. ***Căci, prin sfintele sale rugăciuni, se dădea de la Domnul tămăduiri bolnavilor, nu numai oamenilor, dar şi dobitoacelor şi câţi neputincioşi se aduceau înaintea Sfântului Vlasie, pe aceia, punându-şi mâinile sale şi făcând rugăciuni, îi tămăduia şi le dădea drumul sănătoşi.***

****

O femeie avea un fiu căruia, mâncând peşte, i-a rămas un os în gât şi acela nu mai putea să grăiască nicidecum şi acum era aproape de moarte. Luându-l maica sa, l-a dus la picioarele sfântului şi, plângând, striga: "Miluieşte pe fiul meu, robule al Mântuitorului nostru Iisus Hristos, că îmi este singur născut". Apoi a spus sfântului ce s-a întâmplat fiului ei.

Arhiereul lui Dumnezeu Vlasie, punându-şi mâna în gâtul copilaşului s-a rugat lui Dumnezeu, zicând: "Cel ce ajuţi tuturor celor ce Te cheamă cu adevărat, o, Mântuitorule, ascultă rugăciunea mea şi ia osul cel înfipt în gâtul copilului

acestuia, cu nevăzută puterea Ta. Şi de acum, chiar între oameni şi dobitoace de s-ar întâmpla ceva de acest fel şi va pomeni cineva numele meu, zicând: Dumnezeule, pentru rugăciunile robului tău Vlasie, ajută-mi, aceluia, Tu, Doamne, grăbeşte spre ajutor şi dă-i tămăduire întru slava şi cinstea Sfântului Tău nume".

Acestea grăindu-le, îndată a făcut sănătos pe copil şi l-a dat maicii sale, care lăuda pe Dumnezeu şi s-a prea mărit numele Sfântului Vlasie, nu numai în Sevastia ci şi în Nicopole.

***

Încă fiind el pe drum şi apropiindu-se de Sevastia, s-a întâmplat un lucru ca acesta: o văduvă oarecare, săracă, nu avea mai mult decât un purceluş şi alergând un lup, l-a apucat pe el şi plângea femeia foarte mult. Văzând pe sfânt mergând, a alergat la dânsul şi cu lacrimi se jeluia contra lupului. Sfântul, zâmbind, a zis către dânsa: "Nu te mâhni, o, femeie, nici nu plânge, că ţi se va da ţie purcelul tău viu şi nevătămat". Acestea zicându-le, mergea în calea sa şi iată lupul a alergat spre săraca văduvă, ducându-i purcelul în gură şi i-a dat drumul viu înaintea sa, întreg şi nevătămat. Apoi lupul a fugit în pustie, iar văduva şi-a luat purcelul bucurându-se şi lăudând pe Dumnezeu.

Intrând Sfântul Vlasie în cetatea Sevastiei, Agricola şi ighemonul înştiinţându-se îndată despre el, a poruncit să-l arunce în temniţă. A doua zi, şezând la judecată, a adus înaintea sa pe arhiereul lui Dumnezeu, pe care, văzându-l, a început mai întâi cu cuvinte amăgitoare a grăi către dânsul: *"Bucură-te, Vlasie, prieten al zeilor noştri şi al nostru iubit".*

Sfântul i-a răspuns: ***"Bucură-te şi tu, puternice ighemoane, dar să nu numeşti dumnezei pe diavolii care se vor da focului veşnic împreună cu cinstitorii lor".***

Mâniindu-se ighemonul, a poruncit să fie bătut cu beţe groase multă vreme şi ***sfântul a zis ighemonului: "O, nebune şi înşelătorule de suflete omeneşti! Oare socoteşti că mă vei întoarce prin chinurile tale de la dumnezeiasca mărturisire? Nu vei putea, că am pe Iisus Hristos, Cel ce mă întăreşte, de acum fă ce voieşti".***

Ighemonul, văzând credinţa cea neschimbată a sfântului, a poruncit ca iarăşi să-l ducă în temniţă.

Atunci, văduva cea săracă, auzind de viteaza pătimire pentru Hristos a Sfântului Vlasie şi fiind nemişcată în Sfânta credinţă, a înjunghiat purcelul pe care l-a

scos întreg din gura lupului, a fiert capul şi picioarele, le-a pus în blid, după aceea, luând seminţe şi roduri pământeşti câte putea să aibă în sărăcia ei şi punându-le în coşniţă, apoi aprinzând lumânare, le-a dus sfântului în temniţă şi căzând la picioarele lui, se rugă să primească bucatele acelea şi să mănânce.

Sfântul, lăudând pe Dumnezeu, a gustat din mâncarea cea adusă şi binecuvântând-o, i-a poruncit, zicând: "O, femeie în acest chip să săvârşeşti pomenirea mea, în toţi anii, că nu va lipsi în casa ta nimic din cele trebuitoare. Şi altcineva de se va asemăna ţie şi de va săvârşi pomenirea mea, acela se va umple de darurile lui Dumnezeu şi binecuvântat va fi în toate zilele vieţii sale".

Acea fericită văduvă, luând poruncă de la sfânt, s-a dus la casa ei slăvind pe Dumnezeu, şi s-a împlinit cu dânsa Scriptura care zice: "În toată lumea se va spune ce a făcut ea, întru pomenirea ei".

Tiranul, şezând a doua oară la judecată, a adus pe sfânt şi i-a zis lui: *"Vlasie, jertfeşti zeilor ca să fii viu sau voieşti să pieri rău?"*

Răspuns-a sfântul: "Zeii care n-au făcut cerul şi pământul să piară, iar moartea cu care tu mă îngrozeşti, aceea îmi mijloceşte mie viaţa veşnică".

Ighemonul, văzându-l nemişcat în credinţă, a poruncit să fie spânzurat pe un lemn şi strujit tare cu unelte de fier.

Fiind strujit mult, mucenicul a zis către ighemon: "O, păgânule şi necuratule oare cu bătăile vrei să mă înfricoşezi pe mine, cel ce am în ajutor pe Iisus Hristos? Nu mă tem de chinurile tale cele văzute, căci privesc la bunătăţile ce vor să fie şi care sunt făgăduite celor ce iubesc pe Dumnezeu".

După aceasta a poruncit tiranul ca să-l dea jos de pe lemn şi să-l ducă iarăşi în temniţă.

Fiind dus Sfântul Vlasie la închisoare, îl urmau nişte drept credincioase şi temătoare de Dumnezeu femei, şapte la număr, care, adunând de pe pământ sângele ce pica din trupul lui, se ungeau cu dânsul.

Văzând aceasta, slujitorii ce duceau pe sfânt, le-au prins şi le-au dus la ighemon, zicându-i: "Şi acestea sunt creştine".

Ighemonul a zis către dânsele: *"Plecaţi-vă şi aduceţi zeilor jertfă, ca să primiţi de la mine mare cinste!"*

Cinstitele şi sfintele femei i-au zis: "De voieşti, o, ighemoane ca să ne închinăm cu jertfe zeilor tăi, mai întâi se cade nouă să ne curăţim, deci să mergem la iezerul cel de aproape şi să ne spălăm într-însul, după obicei, feţele noastre şi tot trupul. Apoi să porunceşti să ne aducă pe zeii tăi acolo şi îndată după spălare să ne închinăm lor, pe malul iezerului".

Ighemonul, umplându-se de bucurie, a poruncit să aducă pe zeii săi, pe care băgându-i în saci, i-au pecetluit cu plumb şi l-au dat sfintelor femei, punând lângă dânsele ostaşi, ca să le ducă pe ele la iezer, cu zeii şi de acolo să le aducă la dânsul cu cinste.

Ele, luând pe spatele lor sacii cu idolii pecetluiţi, i-au dus la iezer şi sosind la mal, unde ştiau că apa este mai adâncă, au rugat pe ostaşi să se depărteze de dânsele, pentru ruşinea goliciunii trupeşti şi să aştepte puţin până ce se vor spăla. Depărtându-se ostaşii, au aruncat fiecare în adâncul apei pe idolul pe care îl ducea şi s-au afundat necuraţii zei ca plumbul.

Văzând aceasta, ostaşii le-au prins şi ducându-le la ighemon, i-au spus despre înecarea zeilor.

Ighemonul şi-a schimbat faţa de mânie şi a răcnit ca un leu la ostaşi, zicând către dînşii: *"O, răi slujitori, pentru ce n-aţi ţinut pe zei, ca să nu-i arunce în adâncul iezerului?"*

Apoi ostaşii, răspunzând, au zis: "O, luminate, ţi-au grăit cu înşelăciune femeile acestea şi au înecat pe zeii tăi, iar noi, neştiind înşelăciunea lor, nu i-am ţinut".

Deci au zis şi sfintele femei către ighemon: "Dumnezeul cel adevărat nu pătimeşte de înşelăciunea omenească, iar zeii tăi, fiind pietre nesimţitoare şi lemne, aur şi argint, cu înşelăciune luaţi de noi şi înecaţi, nu s-au izbăvit pe ei din mâinile noastre, nici au scăpat de înecare, apoi cum pot pe alţii să izbăvească de primejdii, să-i mântuiască?".

Mâniindu-se ighemonul, a poruncit să ardă un cuptor, să topească plumb şi să aducă piepteni de fier şi şapte scânduri de aramă, făcute în chip de haine, arse în foc. Toate acestea erau puse de-o parte, iar de alta, au pus de faţă haine noi, luminate şi felurite podoabe femeieşti. Apoi a zis către sfintele femei: *"Alegeţi-vă*

una din două: sau să vă închinaţi zeilor şi să le aduceţi jertfe şi veţi păzi sufletele voastre, umblând în aceste haine luminoase şi de mult preţ sau de nu veţi voi să faceţi aceasta, apoi veţi primi chinurile acestea pregătite asupra voastră".

O sfântă femeie din acelea, având doi copii, a apucat o haină luminoasă şi a aruncat-o în cuptor şi a ars. Iar copiii au zis către maica lor: "Maica noastră, să nu ne laşi pe pământul acesta să pierim ci, precum ne-ai hrănit cu dulcele tău lapte, aşa şi cu Împărăţia cerească să ne hrăneşti pe noi".

După aceasta, ighemonul a poruncit să le spânzure şi să strujească cu piepteni de fier trupurile lor, iar ostaşii au văzut curgând din rănile lor lapte, în loc de sânge, căci erau şi trupurile lor albe ca zăpada.

Îngerii Domnului, pogorându-se din cer, le întăreau şi le mângâiau în chinurile lor, zicându-le: "Nu vă temeţi, ci vă nevoiţi ca nişte buni lucrători, care făcând secerişul şi isprăvind lucrul, se binecuvântează de stăpân. Apoi, luând plată se duc bucurându-se la casa lor. Tot astfel, nevoiţi-vă şi voi, ca de la Mântuitorul nostru Iisus Hristos să luaţi viaţa veşnică şi neîncetată".

Ighemonul a poruncit apoi să înceteze torturile şi să le arunce în cuptorul cel înfocat; dar când le-au aruncat, focul s-a stins îndată şi au ieşit nevătămate din cuptor.

Atunci a zis către dânsele ighemonul: *"Lepădaţi de la voi farmecele voastre, apropiaţi-vă de zei şi jertfiţi-le lor".*

Sfintele femei i-au răspuns într-un glas: "O, fiule al diavolului, nu vom lăsa pe Domnul nostru Iisus Hristos, nici ne vom închina pietrei şi lemnului, idolilor celor asemenea ţie, surzi şi nesimţitori; de acum fă ceea ce voieşti, că noi suntem chemate în Împărăţia Cerurilor".

Atunci ighemonul a poruncit să le taie capetele cu sabia şi fiind duse sfintele femei la locul sfârşirii lor, au rugat pe ostaşi, zicând: ***"Aşteptaţi puţin până ce ne vom ruga lui Dumnezeu".*** Şi, plecându-şi genunchii lor la pământ, au zis: ***"Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Cel mare şi proslăvit! Slavă Ţie, Hristoase, Cel ce împărăteşti în veci, că ne-ai chemat la calea bunătăţii Tale, căci cine este mai mare ca Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ne-ai făcut a ne depărta de întuneric şi a veni la adevărata şi dulcea Ta lumină. Ne rugăm Ţie, Doamne, să ne numeri cu sfânta şi întâia muceniţă a Ta, Tecla, primind pentru noi rugăciunea prea***

sfinţitului părintelui şi păstorului nostru Vlasie, care ne-a povăţuit pe noi la calea cea adevărată".

Astfel rugându-se şi de la pământ sculându-se, şi-au ridicat mâinile şi ochii spre cer înălţându-i, cu inimă şi cu suflet curat, au zis către Dumnezeu: ***"Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, că ne-ai învrednicit pe noi a sta în locul acesta, ca oile la înjunghiere, pentru numele Tău cel sfânt, căci voim ca îndată să ne jertfim Ţie. Primeşte şi sufletele noastre în jertfelnicul Tău cel ceresc".*** Iar cei doi copii, apropiindu-se de maica lor, au zis către dânsa: "Maică, cununile voastre sunt gata în cer la Domnul, iar pe noi lasă-ne viteazului şi răbdătorului de chinuri, prea sfinţitul episcop Vlasie". Apoi apropiindu-se speculatorul, a tăiat cinstitele capete ale celor şapte femei şi aşa s-au sfârşit.

După aceasta, ighemonul a scos pe Sfântul Vlasie din temniţă şi i-a zis: *"Vei aduce acum jertfă zeilor, sau nu?"*

Răspuns-a sfântul: "Ticălosule şi orbule, nu vezi adevărata lumină. Căci, care om, cunoscând pe Dumnezeul cel viu, va aduce jertfe sau se va închina idolilor celor neînsufleţiţi? Iar tu, întunecatule şi necuratule să ştii că ai lăsat pe Dumnezeul cel viu şi te închini pietrei celei nesimţitoare, dar eu nu mă tem de îngrozirile tale. Precum voieşti, chinuieşte-mă; iată pentru Hristos al meu îmi dau ţie trupul meu, iar Dumnezeu are putere peste trupul meu".

Zis-a ighemonul către sfânt: *"De te voi arunca în iezer, îţi va ajuta ţie Hristos al tău, Căruia I te închini?".*

Grăit-a sfântul:"Orbule şi neînţelegătorule, tu pe cele neînţelegătoare cinstindu-le, ţi se pare că eşti mântuit, dar eu, cinstind pe Hristos, nu voi arăta ţie în apă puterea Sa".

Atunci ighemonul a poruncit să-l ducă şi să-l arunce în adâncul iezerului. ***Sfântul, alergând înainte, a însemnat apa cu semnul Crucii şi a mers pe apă ca pe uscat. Apoi, ducându-se în mijlocul iezerului, a şezut pe apă ca pe pământ, iar către ostaşii şi slujitorii tiranului care stăteau pe mal, a zis: "De aveţi zei, arătaţi puterea lor şi mergeţi şi voi pe apă".***

Şi îndată 68 de bărbaţi, chemând pe zeii lor pe nume, s-au aruncat în iezer, vrând să umble pe apă şi au pierit.

Îngerul Domnului, pogorându-se din cer la sfânt, i-a zis: "Arhiereule cel plin de darul lui Dumnezeu, primeşte cununa cea gătită ţie de la Dumnezeu". Deci a venit sfântul la mal, având faţa ca lumina şi mergând la ighemon, l-a ocărât.

Atunci ighemonul a dat asupra lui judecată de moarte, zicând: *"Vlasie, cel ce nu s-a supus mie, a defăimat pe împărat, iar pe zei a ocărât şi 68 de oameni cu farmecele i-a pierdut în apă, să se taie cu sabia, împreună cu cei doi copii".*

Scoţând pe sfânt din curte cu copiii şi ducându-i la locul tăierii, s-a rugat pentru sine şi pentru toată lumea, şi mai ales, pentru aceia care vor veni după dânsul, să săvârşească pomenirea lui, ca să nu se apropie de ei nici o boală, iar casele lor să se umple de toate bunătăţile, apoi rugăciunile lor să fie auzite pentru toate nevoile.

Atunci s-a pogorât de sus, la dânsul, un nor luminos, care l-a umbrit şi glasul lui Hristos se auzea, grăind din cer către dânsul: "Toate cererile tale le voi împlini, iubitul meu nevoitor".

Apoi speculatorul i-a tăiat cinstitul cap şi după dânsul a tăiat şi pe cei doi copii în acelaşi loc, afară de zidurile cetăţii, în Sevastia, în 11 zile ale lunii februarie.
O femeie binecuvântată, anume Elisa, a luat sfintele trupuri mucenicеşti şi le-a îngropat în acel loc cu cinste şi se dădeau de la mormânt tămăduiri bolnavilor.

Înştiinţându-se văduva aceea de mucenicescul sfârşit al Sfântului Vlasie, arhiereul lui Hristos şi având un purceluş, a cinstit pomenirea sfântului, adunând la sine pe cunoscuţi, pentru că Dumnezeu a binecuvântat casa ei cu îndestularea celor de trebuinţă. Urmându-i ei şi alţi oameni dreptcredincioşi, au început asemenea a săvârşi pomenirea Sfântului Vlasie, în toţi anii, aducând la biserică lumânări şi tămâie. Apoi făcea ospeţe celor de o credinţă şi dând milostenii la săraci şi scăpătaţi, de atunci s-a început acel drept-credincios obicei, care se ţine încă şi acum de unii, adică a săvârşi pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Vlasie, după chipul acelei văduve.

Aceasta se făcea în cinstea mucenicului şi în slava Domnului nostru Iisus Hristos, Cel împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh slăvit şi închinat în veci. Amin.

după Metafrast

Sinaxar - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei

În această lună (februarie), ziua a unsprezecea, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei.

Sfântul sfinţit mucenic Vlasie a trăit pe vremea împăratului Liciniu. Era episcopul Sevastiei şi locuia într-una din peşterile muntelui. Fiarele sălbatice se îmblânziseră prin binecuvântarea sfântului, încât se apropiau cu toate de mâinile lui.

Pentru că se pricepea şi la meşteşugul doctoricesc, făcea multe tămăduiri, primind de la Dumnezeu darul de a face minuni.

Fiind însă prins, a fost adus la ighemonul Agricolau şi mărturisind înaintea lui numele lui Hristos, a fost chinuit cumplit si apoi a fost închis în temniţă.

Şi cum şapte femei mergeau pe urmele lui, li s-au tăiat capetele, fiindcă şi ele au mărturisit că Hristos este Dumnezeu adevărat.

Pe Sfântul Vlasie l-au aruncat apoi în adâncul unui lac ce se afla acolo, de unde prin dumnezeieştii îngeri, a fost scos la uscat nevătămat. Pentru aceasta i s-a tăiat capul, împreună cu doi prunci ce erau în temniţă cu el.

Se zice că el a fost acela ce fusese pus epitrop de marele mucenic Eustratiu, în timpul pătimirii sale mucenicești. Acest lucru s-a găsit zugrăvit pe o veche țesătură, unde Sfântul Vlasie este înfățișat stând în mijlocul a cinci mucenici, lângă sfântul Eustratiu și primind din mâinile lui cartea rânduielii lui ca epitrop.

Pomenirea lui se face în bisericuța ridicată în cinstea muceniciei sale, care se găsește aproape de biserica sfântului Filip, în Meltiada.

Tot în această zi, pomenirea sfinților doi prunci care au pătimit împreună cu Sfântul Vlasie și a celor șapte femei, care de sabie s-au săvârșit.

Sinaxar - Sfântul sfințit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei - 11 februarie

https://www.trinitas.tv/sfantul-sfintit-mucenic-vlasie-episcopul-sevastiei-11-februarie/

***

Sfântul Vlasie a fost episcopul cetății Sevastia din Armenia. În timpul persecuțiilor împotriva creștinilor, creștinii cetății, împreună cu episcopul lor s-au retras în zone rurale astfel încât să trăiască în liniște și simplitate.

Sfântul Vlasie s-a retras într-o peșteră ascunsă. Aici a fost găsit și predat autorităților. Bunătatea sa a fost răsplătită de Bunul Dumnezeu cu darul tămăduirilor.

În închisoare fiind a săvârșit mai multe minuni tămăduind un copil înecat cu un os de pește.

O văduvă care prin binecuvântarea sfântului se învrednicise de săvârșirea unei minuni legate de un lup care i-a adus un purceluș viu și i l-a lăsat ei, a venit la sfânt și i-a adus hrană și lumânări. Acesta i-a zis: „Dăruiește în fiecare an o lumânare bisericii ce va fi înălțată în numele meu și vei avea parte de mult bine și nimic nu-ți va lipsi.”
Sfântul Vlasie deși a fost chinuit, nu s-a lepădat de Hristos. A fost ucis prin decapitare.

Pentru că în viața sa a săvârșit multe minuni legate de animale, și se cunoaște faptul că, pe când era ascuns în peșteră a tămăduit multe animale rănite pe care le-a întâlnit, creștinii l-au cinstit ca un ocrotitor al animalelor.

În același timp, în Balcani, sfântul a fost cinstit și ca un ocrotitor al holdelor. Aici, în unele zone există obiceiul ca în ziua de prăznuire a sfântului, credincioșii să ia câteva semințe de cereale să le aducă la Biserică pentru a fi binecuvântate de către sfânt, iar apoi să fie luate acasă și amestecate cu semințele ce urmează a fi semănate în primăvară.

Totodată Sfântul Vlasie ocrotește pe cei aflați în suferințe trupești.

Deși nu se cunosc atât de multe detalii legate de viețuirea sa sfântă, totuși prin aceste răsunătoare semne pe care le-a făcut, a rămas în amintirea bisericii ca un grabnic folositor.

Acest fapt este confirmat și de ampla răspândire a cinstirii sale ca sfânt atât în Orientul creștin, cât și în Occident. Chiar și aici, sfântului i-au fost acordată cinstire aparte.

În Germania, spre exemplu, deoarece numele Vlasie este conectat etimologic cu verbul blasen care înseamnă a sufla, Sfântul Vlasie este considerat ocrotitorul celor care cântă la instrumente de suflat, dar și cel care ocrotește de vânturi năpraznice.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora, împărăteasa

Sfântul ierarh Vlasie a trăit în timpul împăratului Liciniu (308-324) şi era din Sevastia Capadociei. Fiind puternic în credinţă, fără prihană în viaţă şi plin de fapte bune, oamenii cetăţii l-au ales episcop. Vlasie a condus cu înţelepciune şi bunătate turma sa, primind de la Dumnezeu darul tămăduirii.

Precum alţi sfinţi, Sfântul Vlasie vieţuia ascuns în una din peşterile Muntelui Argheos, alături de fiarele sălbatice pe care le îmblânzise. Aici, în post şi în liniştea cea desăvârşită, înălţa necontenit rugăciuni către Dumnezeu.

Nişte vânători, care l-au descoperit, l-au pârât la dregătorul cetăţii, Agricola, care a poruncit să fie prinşi toţi creştinii ascunşi.

După ce a fost supus la chinuri cumplite, Sfântul Vlasie a fost aruncat în temniţă, unde a reuşit să întărească şi mai mult în credinţa în Hristos pe şapte femei creştine şi doi copii, închişi acolo. Cu toţii au primit cununa muceniciei prin tăierea capului în anul 316.

***

Astăzi, Biserica noastră face şi pomenirea Sfintei Teodora, împărăteasa. Ea a fost soţia împăratului iconoclast Teofil, dar nu urma învăţătura eretică a soţului ei,

deoarece, ţinând în taină şi cu multă cinste sfintele icoane, se închina lor cu multă evlavie.

După moartea bărbatului său, a adunat un sobor de sfinţi preoţi şi a adus Sfintele icoane în biserică.

Sfânta Teodora, împărăteasa făcând multe lucruri bune şi plăcând Domnului, a lăsat pământeasca împărăţie fiului său Mihail, iar ea a trecut în pace la cereştile locaşuri.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora, împărăteasa

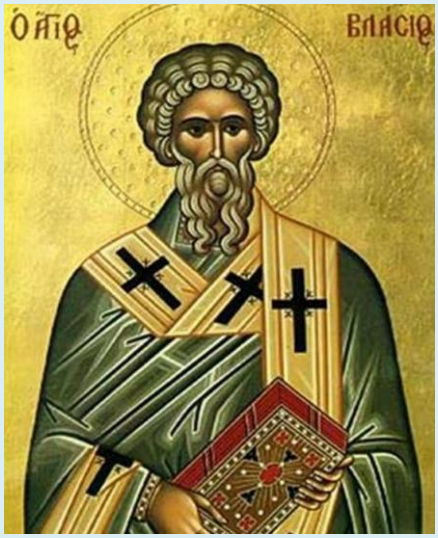

1. Sfântul sfinţit mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei (†316) - Sfântul mucenic Vlasie a trăit la sfârşitul secolului al III-lea şi începutul secolului al IV-lea. A fost învrednicit de Dumnezeu să fie episcop al Sevastiei (Armenia).

Pentru viaţa sa curată a primit de la Dumnezeu darul facerii de minuni, vindecând mulţi bolnavi. A fost prigonit atât în timpul lui Diocleţian (284-305), cât şi în vremea lui Liciniu (307-323).

Marele mucenic Eustaţie i-a încredinţat testamentul când era cu el în temniţă.

În timpul prigoanei lui Liciniu împotriva creştinilor, Sfântul Vlasie s-a ascuns într-o peşteră din muntele Argeus. Aici a fost prins şi adus în faţa dregătorului Agricolau.

În drumul spre închisoare şapte femei care au fost alături de Sfântul Vlasie au suferit moarte martirică.

Sfântul nu a părăsit înaintea dregătorului credinţa în Iisus Hristos şi din porunca acestuia a fost chinuit cumplit, închis în temniţă, apoi eliberat şi ucis, împreună cu doi copii.

2. Sfânta împărătească Teodora († 867) - Soţia împăratului bizantin Teofil (829-842) era din Peflagonia (Asia Mică). Se născuse într-o familie de funcţionari, oa-

meni credincioşi, foarte legaţi de cinstirea icoanelor, iar sfânta a urmat modelul părinţilor ei.

Împăratul Teofil află că soţia lui se închina sfintelor icoane, dar Sfânta Teodora a reuşit să nu dezvăluie acest lucru.

După ce împăratul a trecut la Domnul în anul 842, sfânta a rămas regentă, deoarece urmaşul împăratului, Mihail al III-lea nu avea decât trei sau patru ani. A păstrat la conducerea imperiului pe cei mai buni miniştri ai soţului ei, care erau oameni credincioşi şi îngrijoraţi de lupta nefolositoare împotriva icoanelor.

Apoi, a întrunit un sinod care a hotărât restabilirea cultului icoanelor, urmat la 19 februarie 843 de o ceremonie măreaţă cu rugăciuni în Bisericile din Vlaherne şi Sfânta Sofia, dar şi cu procesiuni pe străzile Constantinopolului. Aceasta a fost numită sărbătoarea Ortodoxiei.

Atunci au fost aduse în capitala imperiului şi moaştele Sfântului Teodor Studitul, fostul stareţ al Mănăstirii Studion şi ale Sfântului Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

În urma luptelor politice interne ale imperiului Sfânta Teodora a hotărât să se retragă la Mănăstirea Gastria, părăsind puterea cu nobleţe, după ce a depus în mâinile Senatului sumele de bani pe care buna ei administrare financiară le strânsese în tezaurul Statului.

Proloagele din 11 februarie

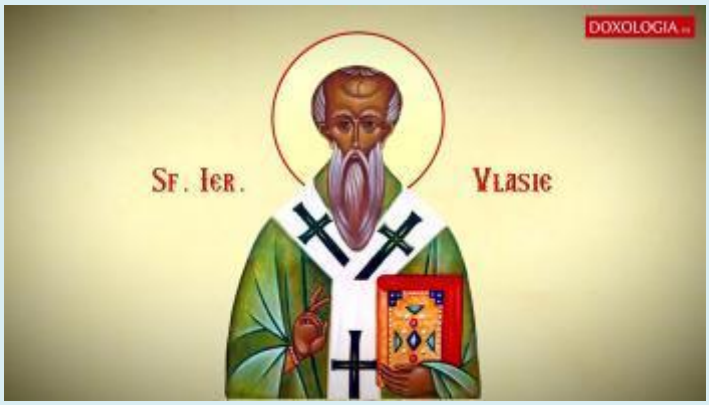

Luna februarie în 11 zile: pomenirea Sfântului, sfinţitului mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei († 316).

Acesta a trăit pe vremea împăratului Licinius (308-321) şi era din Sevastia Capadochiei. Puternic în credinţă, fără prihană în viaţa sa şi plin de fapte bune fiind el, oamenii bine credincioşi ai cetăţii s-au sârguit şi l-au pus episcop şi conducea bine turma lui Hristos, cu înţelepciune şi cu bunătate şi cu darul tămăduirii, pe care îl primise de la Dumnezeu.

Deci, Sfântul Vlasie, precum făceau pe atunci, mulţi sfinţi, că nu se dădeau la osândire fără voia lui Dumnezeu, petrecea ascuns într-una din peşterile unui munte, numit Argheos şi îmblânzise fiarele sălbatice, de le prindea cu mâinile. Şi aici, în post şi în liniştea cea desăvârşită, înălţa necontenit rugăciuni către Dumnezeu.

Şi, fiind descoperit de nişte vânători, a fost pârât la dregătorul cetăţii, Agricola, care a poruncit ca să fie prinşi toţi creştinii ascunşi şi să-i aducă la el. Şi, mărturisind sfântul pe Hristos, înaintea dregătorului, a fost bătut cumplit cu toiege, întins pe stâlp şi strujit. Şi, fiind aruncat în temniţă, a găsit acolo şapte femei creştine şi doi copii, care, văzându-l plin peste tot de sânge, cu şi mai multă râvnă slăveau pe Hristos.

Deci, văzând tăria lor în credinţă, că mărturiseau pe Hristos, Dumnezeu adevărat, deşi îndurau chinuri grele, dregătorul a poruncit să li se taie capetele şi femeilor şi copiilor şi Sfântului episcop Vlasie. Şi aşa au primit toţi, de la Hristos, cununa muceniciei.

Întru această zi, cuvânt despre un om, ce dezgropa morţii şi care, s-a mântuit, apoi, prin pocăinţă.

Spunea Ioan, egumenul de la mănăstirea Gigant, care este în Ierusalim: „A venit la mine un oarecare tânăr, zicând: "Pentru Dumnezeu, primeşte-mă pe mine, că vreau să mă pocăiesc".

Şi aceasta o spunea cu multe lacrimi, iar eu, văzându-l pe el foarte umilit, i-am grăit lui: "Cum ai ajuns la atâta smerenie? Spune-mi mie, fiule, pricina; şi Dumnezeu îţi va ajuta ţie".

Iar acesta a zis: "Cu adevărat, părinte, sunt foarte păcătos".

Iar eu am zis: "Multe sunt, fiule, şi în multe feluri, păcatele şi, asemenea, multe sunt şi în multe chipuri, ajutorările. Dar, de voieşti să afli vindecare, spune-mi mie, cu adevărat, mărturisirea ta, ca şi eu să-ţi dau ţie tămăduirea cea potrivită. Şi ca să nu-ţi spun ţie mai multe, numai aceasta să ştii, că, precum la bolile cele trupeşti, multe feluri de tămăduiri sunt, aşa şi la patimile sufletului, multe sunt vindecările.

Iar el, suspinând mult, cu lacrimi îşi bătea pieptul, topindu-se de supărarea inimii, şi nu putea să grăiască nimic.

Deci, văzându-l pe el întru asemenea umilinţă i-am zis: "Fiule, ascultă-mă pe mine şi-mi spune ce ai făcut, că poate Dumnezeul nostru îţi va da ţie, prin mine, tămăduire, că El, prin multa Lui iubire de oameni, toate le-a făcut pentru a noastră mântuire. Cu vameşii împreună a locuit, şi de la desfrânaţi nu şi-a întors faţa, pe tâlhar l-a primit şi prieten păcătoşilor s-a făcut. Apoi, pe tine, acela ce te întorci la pocăinţă, oare nu te va primi în braţele Sale? Că nu vrea moartea păcătosului, ci îi aşteaptă întoarcerea, ca să fie viu".

Atunci, cuprins fiind de mare amărăciune, a început a-mi spune mie: "Eu, părinte sfinte, de toate păcatele sunt plin, nevrednic fiind în faţa cerului şi a pământului. Că, fiind eu în cetatea mea, am auzit că a murit o fecioară, fiică a mai marelui cetăţii şi a îngropat-o în haine de mult preţ, în afară de cetate. Iar eu, auzind aceasta, din obiceiul cel rău, m-am dus noaptea la mormânt şi, intrând într-însul, am început a o dezbrăca pe ea. Şi am dezbrăcat-o de toate, nici cămaşa cea de in lăsându-i. Şi voiam acum să ies din groapă.

Iar ea, ridicându-se m-a apucat cu stânga de mâna mea cea dreaptă şi mi-a zis mie: "Omule, dar în aşa hal ţi-a plăcut ţie a mă dezgoli pe mine? Dar nu te-ai temut de Dumnezeu? Nu te-ai înfricoşat de dreapta judecată ce va să fie şi de răsplătirea cea după fapte? Nu ţi-e ruşine de firea cea de obşte? Şi, creştin fiind tu, aşa ai voit ca să stau înaintea lui Hristos? Au nu eşti născut din femeie? Au n-o ocărăşti astfel şi

pe maica ta împreună cu tine? Şi ce răspuns, ticălosule om, vei da, pentru mine, lui Dumnezeu, în ziua judecăţii, căci, cât am fost vie, om străin n-a văzut goliciunea mea, iar tu, moartă şi după îngropare fiind eu, m-ai dezbrăcat şi tot trupul meu gol l-ai văzut? Om nenorocit ce eşti! Cu ce fel de inimă şi cu ce fel de mâini vei primi Sfântul şi de viaţă făcătorul Trup şi cinstitul Sânge al lui Hristos, Domnul?"

Iar eu, dacă am văzut şi am auzit acestea, de spaimă mare am fost cuprins, şi tremurând, abia i-am grăit eu: "Slobozeşte-mă, că după aceasta nu voi mai face aşa".

Iar ea mi-a zis mie: "Cu adevărat, nu va fi aşa, că ai intrat aici cum ai voit, dar nu vei ieşi de aici, aşa cum vei voi, ci mormântul acesta, de obşte, ne va fi nouă. Şi să nu socoteşti că degrabă vei muri, ci în multe zile, muncindu-te, îţi vei da sufletul tău".

Iar eu m-am rugat ei cu lacrimi şi cu suspinuri amare ca să mă slobozească şi m-am jurat ei, pe Atotţiitorul Dumnezeu, că nu voi mai face unele ca acestea, lucruri fără de lege şi, rugându-mă, multe lacrimi am vărsat".

Deci, răspunzând, mi-a zis mie: "De voieşti să scapi de primejdia aceasta şi să fii viu, să-mi dai făgăduinţă, că dacă te voi slobozi, nu numai de aceste ticăloase păcate te vei curăţa, ci şi de lume încă te vei lepăda şi te vei face călugăr şi pocăindu-te de cele ce ai greşit, vei sluji lui Hristos".

Iar eu m-am jurat, zicând: "Aşa mă jur, pe Dumnezeu, Cel ce-mi va lua sufletul meu, că din ceasul acesta nu mă voi duce la casa mea, ci, de aici, mă voi duce la mânăstire".

Atunci, mi-a zis mie fecioara: "Îmbracă-mă pe mine, precum m-ai aflat". Şi, îmbrăcând-o eu, iarăşi, culcându-se, a adormit.

Deci, eu acestea auzindu-le de la acel tânăr şi învăţându-l pe el cele despre pocăinţă, l-am tuns pe el şi l-am îmbrăcat în chipul cel călugăresc. Şi l-am încuiat pe el într-o peşteră şi, mult lăudând pe Domnul Dumnezeu, se nevoia pentru sufletul său. Şi, a luat adeverire şi încredinţare de la Dumnezeu, că i s-au iertat păcatele. Şi, îmbolnăvindu-se, s-a mutat la Dumnezeu, întru viaţa cea veşnică."

Dumnezeului nostru, slavă ! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Vlasie

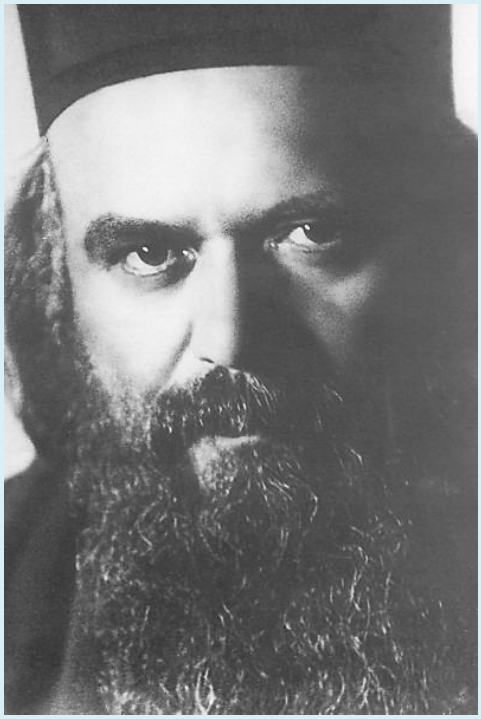

Sfântul Vlasie s-a născut în provincia Capadociei. Încă din copilărie el era temător de Dumnezeu şi blând. Pentru aceste virtuţi, a fost ales episcop al cetăţii Sevastia (din Armenia). Vlasie a fost un mare luminător al vieţii creştineşti în această cetate păgână.

La vremea unor grele prigoniri ale creştinilor, Sfântul Vlasie a stat în mijlocul turmei sale întărind-o şi cercetând pe toţi mucenicii lui Hristos de prin închisori, între care se afla şi slăvitul Eustratie.

Când aproape toţi creştinii din Sevastia au fost fie ucişi, fie s-au ascuns de frica prigoanelor, bătrânul Vlasie s-a retras în Muntele Argheos şi s-a sălăşluit acolo într-o peşteră. Fiarele îl simţeau că este sfânt şi se adunau în jurul lui, iar el le mângia.

Dar prigonitorii 1-au aflat pe sfânt în locul lui îndepărtat şi 1-au târât la judecată.

Pe drum, Sfântul Vlasie a vindecat un tânăr căruia i se oprise un os în gât. La rugămintea unei văduve care plângea şi-1 ruga cu lacrimi să facă rugăciune ca să-şi

afle porcul ei pe care îl răpise un lup, Sfântul porunci cu rugăciunea lupului să ducă porcul înapoi ceea ce se şi făcu.

Siniştrii judecători îl torturară bestial pe Sfântul Vlasie: cu biciuiri şi cu ruperea cărnii trupului cu dinţi de fier. Dar prin tăria credinţei lui în Hristos, Sfântul Vlasie, chiar din mijlocul acestor chinuri, aduse pe mulţi păgâni la Hristos.

Şapte femei şi doi copii fură aruncaţi după aceea să zacă în temniţă alături de el. Femeile au fost ucise mai întâi prin tăierea capului, apoi fură decapitaţi şi Sfântul Vlasie cu cei doi copii.

Sfântul Vlasie a luat mucenicia pentru Hristos la anul 316.

Oamenii se roagă Sfântului Vlasie pentru sănătatea animalelor din gospodărie şi păzirea lor de răpirea de către fiarele sălbatice, în apus el mai este chemat în ajutor şi pentru toate bolile de gât.

Sfântul sfinţitul mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei

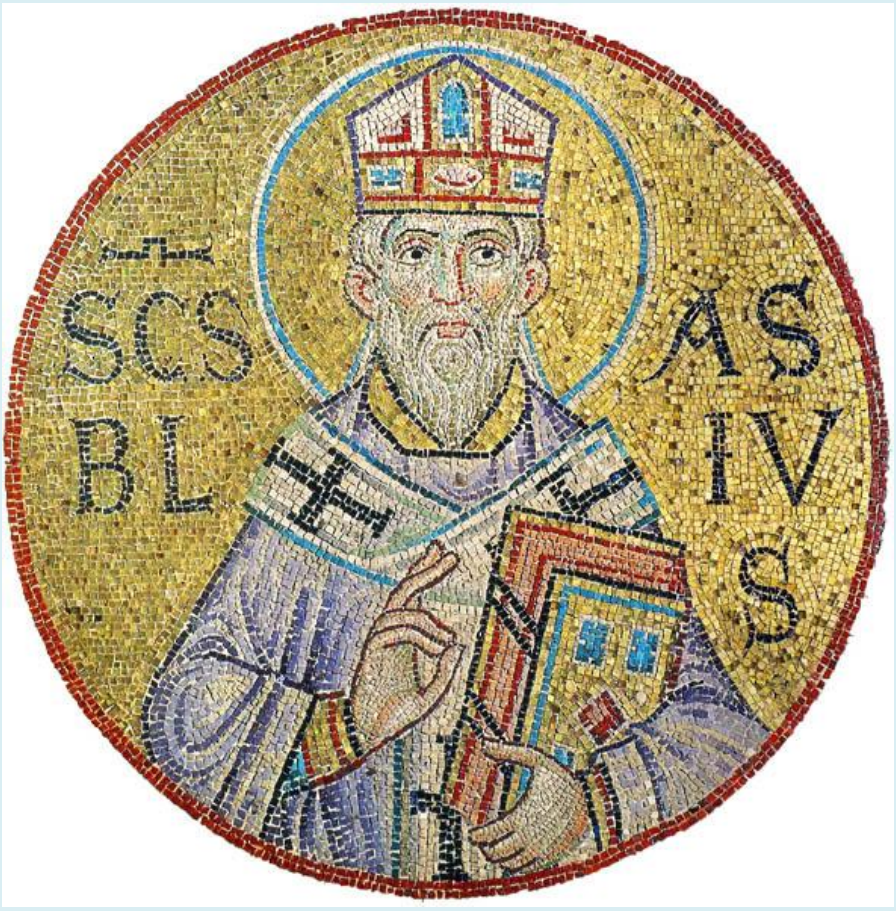

Sfântul Vlasie, mozaic din biserica San Marco, Veneţia, sec. al XII-lea

Sfântul Vlasie a trăit în vremea împăratului Liciniu (308-323 d.H.). A studiat medicina, pe care o practica fără să ceară răsplată celor suferinzi şi bolnavi. În afară de îngrijirea bolnavilor, el oferea şi medicamente fără plată, celor aflaţi pe patul suferinţei, asumându-şi toate cheltuielile însănătoşirii.

Dragostea şi grija faţă de semenii săi izvorau din dragostea pe care o avea pentru Dumnezeu şi din citirea Dumnezeieştilor Scripturi. Biserica l-a primit în rândul cinstiţilor slujitori şi l-a rânduit episcop al Sevastiei.

În timpul stăpânirii împăratului Liciniu, eparhul Agricola l-a arestat şi l-a supus la chinuri: după ce l-au biciuit fără milă cu nuiele, soldaţii l-au atârnat de un lemn şi astfel l-au dus înapoi în temniţă.

Sfântul sfinţitul mucenic Vlasie, frescă
Mănăstirea Dionysiou, Athos, 1547

Voind mai apoi să-l omoare, l-au aruncat într-un lac foarte adânc, însă Dumnezeu a lucrat în mod minunat şi l-a salvat pe sfântul episcop. Înfuriaţi la culme, văzând cele întâmplate, duşmanii săi i-au tăiat capul şi, astfel sfântul şi-a dat sufletul în mâinile Domnului, de la Care a primit slăvita cunună a muceniciei.

Mucenicia Sfântului Vlasie s-a petrecut în anul 316. Până nu demult, slujba prăznuirii sale se făcea la locul martiriului său, care se găsea nu departe de locul martiriului Sfântului apostol Filip.

Tropar, glasul al IV-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Alt **Tropar**, glasul al V-lea: Cel cu numele mlădiţei, ca un pom cu bună roadă, ierarhule al Lui Hristos, Vlasie, slăvite, prin mucenicia ta, bună roadă lumii ai adus şi mulţime de minuni izvorăşti în dar, ca un sfânt mucenic, celor ce caută ajutor, părinte, prin mijlocirea ta.

Sfântul sfinţitul mucenic Vlasie, miniatură, Psaltirea lui Theodor

Condac, glasul al II-lea: Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea neveştejită, cea cu multă roadă, a viei lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu, Vlasie umple de veselia ta pe cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Sedealna, glasul al VIII-lea: Ca un pom cu rod bogat ai răsărit, în casa Domnului, sfinţite slujitorule şi pe mulţi i-ai adus pe drumul mântuirii şi ca un păstor al turmei tale şi bun cârmuitor, legat fiind ai fost tăiat, jertfă aducându-te pe sine, Celui ce din milostivire, ca un Miel s-a junghiat, şi bucuros, la Acela te-ai suit, părinte Vlasie. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă pe Hristos, Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu credinţă, cinstesc sfântă pomenirea ta.

Sfântul Vlasie este prăznuit pe 11 februarie în fiecare an.

Sfântul Vlasie şi văduva săracă cu purceluşul ei

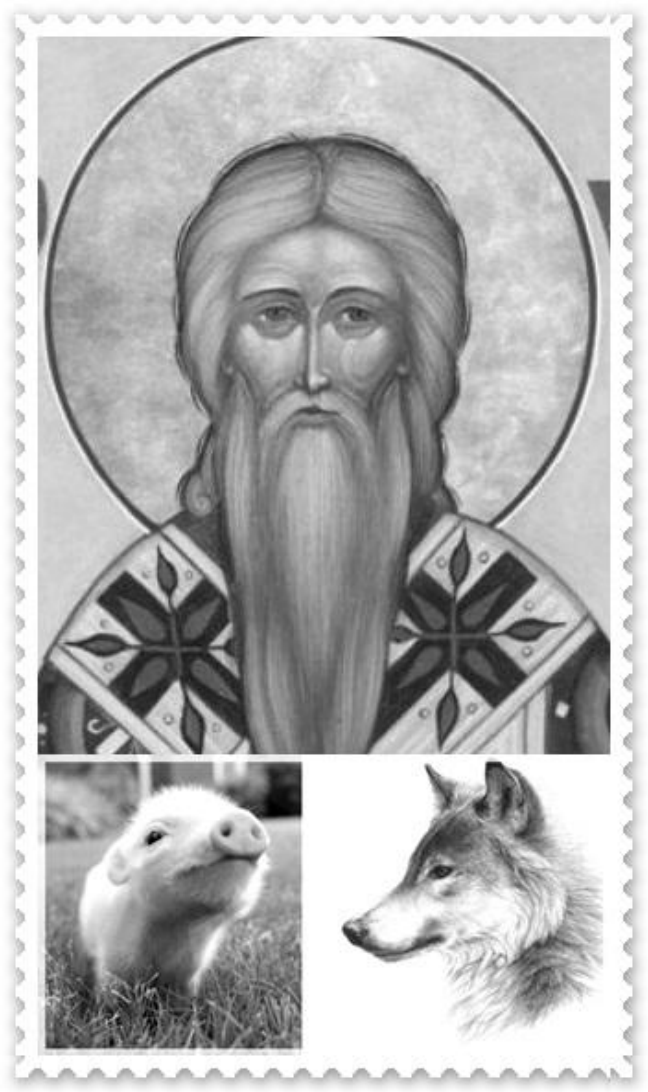

Sfântul mucenic Vlasie a fost un episcop în Sevastia (Armenia mare), astăzi Sivas în Turcia şi este prăznuit ca sfânt în Biserica ortodoxă la 11 februarie.

***

În vremurile cele mai dinainte în care se cinstea de păgâni slujirea idolească şi mulţi oameni se închinau zidirii şi lucrului mâinilor lor, atunci a odrăslit şi credinţa multor sfinţi, între care şi dreapta credinţă a Sfântului sfinţitului mucenic Vlasie. Acest sfânt a petrecut toţi anii vieţii sale cu blândă şi dreaptă viaţă, cu dumnezeiască plăcere, fără de prihană, depărtându-se de tot lucrul rău.

Sfântul Vlasie, pe vremea împărăţiei lui Diocleţian, cât şi a lui Liciniu, pătimind atât se ascundea şi el de cumplita prigonire într-un munte pustiu ce se numea Argheos, având acolo o peşteră pentru nevoinţa sa. Acolo, având viaţă liniştită şi pustnicească, înălţa neîncetate rugăciuni către Dumnezeu, iar fiarele cele sălbatice veneau şi se binecuvîntau de la dânsul.

Dar, de se întâmpla să vină la sfânt unele fiare în acel ceas în care se îndeletnicea cu rugăciunea către Dumnezeu, ca şi cum ele ar fi fost înţelegătoare, netăindu-i gândirea cea dumnezeiască, stăteau înaintea peşterii, aşteptând ieşirea aceluia după sfârşitul rugăciunilor şi nu se duceau până ce sfântul nu punea mâinile peste ele, binecuvântîndu-le. Iar de se îmbolnăvea vreuna din ele, venind la sfânt, erau tămăduită prin punerea mâinilor sale cele sfinte.

***

Glasul rugăciunii văduvei intrat-a în urechile inimii tale şi ai potolit întristarea acesteia, dăruindu-i tu purceluşul răpit de lup, scoate-mă şi pe mine cu rugăciunea ta din gura lupului celui înţelegător, care neîncetat caută să mă tragă în gura iadului.

***

Apropiindu-se de Sevastia, s-a întâmplat un lucru ca acesta: o văduvă oarecare, săracă, nu avea mai mult decât un purceluş şi alergând un lup, l-a apucat pe el şi plângea femeia foarte mult. Văzând pe sfânt mergând, a alergat la dânsul şi cu lacrimi se jeluia contra lupului.

Sfântul, zâmbind, a zis către dânsa: "Nu te mâhni, o, femeie, nici nu plânge, că ţi se va da ţie purcelul tău viu şi nevătămat".

Acestea zicându-le, mergea în calea sa şi iată lupul a alergat spre săraca văduvă, ducându-i purcelul în gură şi i-a dat drumul viu înaintea sa, întreg şi nevătămat. Apoi lupul a fugit în pustie, iar văduva şi-a luat purcelul bucurându-se şi lăudând pe Dumnezeu.

- - - - - - - - -

Văduva cea săracă, auzind de viteaza pătimire pentru Hristos a Sfântului Vlasie şi fiind nemişcată în Sfânta credinţă, a înjunghiat purcelul pe care l-a scos întreg din gura lupului, a fiert capul şi picioarele, le-a pus în blid, după aceea, luând seminţe şi roduri pământeşti câte putea să aibă în sărăcia ei şi punându-le

în coşniţă, apoi aprinzând lumânare, le-a dus sfântului în temniţă şi căzând la picioarele lui, se rugă să primească bucatele acelea şi să mănânce.

Sfântul, lăudând pe Dumnezeu, a gustat din mâncarea cea adusă şi binecuvântând-o, i-a poruncit, zicând: ***"O, femeie în acest chip să săvârşeşti pomenirea mea, în toţi anii, că nu va lipsi în casa ta nimic din cele trebuitoare. Şi altcineva de se va asemăna ţie şi de va săvârşi pomenirea mea, acela se va umple de darurile lui Dumnezeu şi binecuvântat va fi în toate zilele vieţii sale".***

Acea fericită văduvă, luând poruncă de la sfânt, s-a dus la casa ei slăvind pe Dumnezeu, şi s-a împlinit cu dânsa Scriptura care zice: "În toată lumea se va spune ce a făcut ea, întru pomenirea ei".

- - - - - - - - -

Înştiinţându-se văduva aceea de mucenicescul sfârşit al Sfântului Vlasie, arhiereul lui Hristos şi având un purceluş, a cinstit pomenirea sfântului, adunând la sine pe cunoscuţi, pentru că Dumnezeu a binecuvântat casa ei cu îndestularea celor de trebuinţă.

Urmându-i ei şi alţi oameni dreptcredincioşi, au început asemenea a săvârşi pomenirea Sfântului Vlasie, în toţi anii, aducând la biserică lumânări şi tămâie. Apoi făcea ospeţe celor de o credinţă şi dând milostenii la săraci şi scăpătaţi, de atunci s-a început acel drept-credincios obicei, care se ţine încă şi acum de unii, adică a săvârşi pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Vlasie, după chipul acelei văduve.

***

Sedealna: Darul văduvei ai primit şi i-ai proorocit ei revărsarea binecuvântării dumnezeieşti în toată vremea de aceasta nu mă lipsi nici pe mine, cel ce din vistieria cea săracă a inimii mele voiesc a-ţi aduce cuvinte de cinstire.

Sfântul mucenic Vlasie și Sfânta Teodora împărăteasa, pomeniți pe 11 februarie

Sfântul sfințit mucenic Vlasie, pomenit în calendarul creștin ortodox la 11 februarie, a trăit în cetatea Sevastia din Capadocia (regiune situată în centrul podișului anatolian; unul din cele mai importante centre ale creștinismului în secolul al IV-lea), în timpul împăratului Liciniu (308-321). Hirotonit episcop sfântul dobândise darul vindecărilor, tradiția spune că tămăduia chiar și animalele.

În timpul persecuțiilor, Sfântul Vlasie viețuia ascuns într-una din peșterile Muntelui Argheos. Aici, în fața peșterii, veneau fiarele sălbatice căutând binecuvântarea Sfântului Vlasie, mai ales atunci când se îmbolnăvea vreuna dintre ele.

Sfântul Vlasie se ascundea de furia persecutorilor, așa cum făceau pe atunci mulți creștini. În aceea vreme, în cetate erau puțini creștini iar cei mai mulți fugeau în pustie, în munți și în peșteri de frica chinurilor.

Niște vânători, care l-au descoperit, l-au pârât la dregătorul cetății, Agricola, care a poruncit să fie prinși toți creștinii ascunși.

După ce a fost supus la chinuri, Sfântul Vlasie a fost aruncat în temniță, unde a reușit să întărească și mai mult în credința în Hristos pe șapte femei creștine și doi copii, închiși și ei acolo. Cu toții au primit cununa muceniciei prin tăierea capului.

***

Tot astăzi este pomenită și Sfânta Teodora, împărăteasa. Ea a fost soția împăratului iconoclast (împotriva cultului icoanelor) Teofil (829-842); spre deosebire de soțul său, împărăteasa Teodora era iconodulă (cinstea icoanele).

La moartea lui Teofil (842) i-a urmat la tron fiul său Mihai, dar acesta fiind încă mic, treburile statului erau administrate de Teodora. Astfel, prigoana iconoclastă a încetat, împărăteasa convocând un sinod la Constantinopol, în 843, prin care s-a restabilit dogma ortodoxă și icoanele și-au ocupat din nou locul lor în cultul creș-tin. (sursa: vol. "Viețile Sfinților")

Mirela Barbă - Sfântul Vlasie vindecă bolile gâtului

Sfântul Vlasie este pomenit, an de an, pe 11 februarie. Sărbătoarea lui continuă şirul datinilor din străbuni. Mai ales că Sfântul Vlasie este considerat a fi protectorul femeilor gravide, al animalelor domestice şi vindecătorul bolilor de gât.

Sfântul Vlasie, ierarh şi mucenic, este unul dintre sfinţii protectori respectaţi în popor. Se spune că, de pe 11 februarie, încep să revină păsările călătoare. Sărbătoarea este ţinută în special de către agricultori. Ei se roagă la Sfântul Vlasie pentru a preveni stricăciunile aduse recoltelor de păsările pădurii şi de animale.

Cum să te rogi la Sfântul Vlasie

„Nu îmi este nădejde sfinte de nu-mi vei ajuta tu, nu aflu milă de nu-l vei face milostiv mie pe Cel ce te-a sfinţit pe tine. Nu am lucru bun, ci numai nădejde că tu te rogi pentru mine şi pentru aceea sfinte nădăjduindu-mă spre ruga ta şi milostivirea lui Dumnezeu nu mă voi teme de cei ce caută să-mi facă rău, spre tine Doamne Dumnezeule să vin mereu îmi dă. Amin!'

Sfântul Vlasie este tămăduitor

Sfântul mucenic Vlasie a fost episcopul Sevastiei şi a locuit într-o peşteră. Se spune că până şi cele mai sălbatice dintre fiare i se supuneau cu blândeţe, căci le binecuvânta pe fiecare în parte.

I s-a dus vestea de mare tămăduitor, cu harul vindecării primit de la Dumnezeu. Era cunoscut ca făcător de minuni. Însă a fost prins și silit să-și recunoască credința. A fost întemnițat și supus la chinuri groaznice.

Apoi, pentru că nu a renunțat nicicum la credință, Sfântul Vlasie a fost aruncat într-un lac adânc, însă îngerii l-au scos la suprafață nevătămat. Ca să se asigure de moartea lui, împăratul a poruncit să i se taie capul.

În cinstea muceniciei lui a fost ridicată o biserică, în Meltiada.

Ca să aibă copii frumoși și sănătoși, femeile, mai ales cele gravide, țin cu strictețe sărbătoarea. La fel fac și oamenii care au animale domestice, mai cu seamă dacă acestea sunt bolnave și trebuie să se vindece.

Se mai spune că tot în această zi încep să se întoarcă păsările călătoare.

Teodor Danalache - Sfântul Vlasie, episcopul din Sevasta

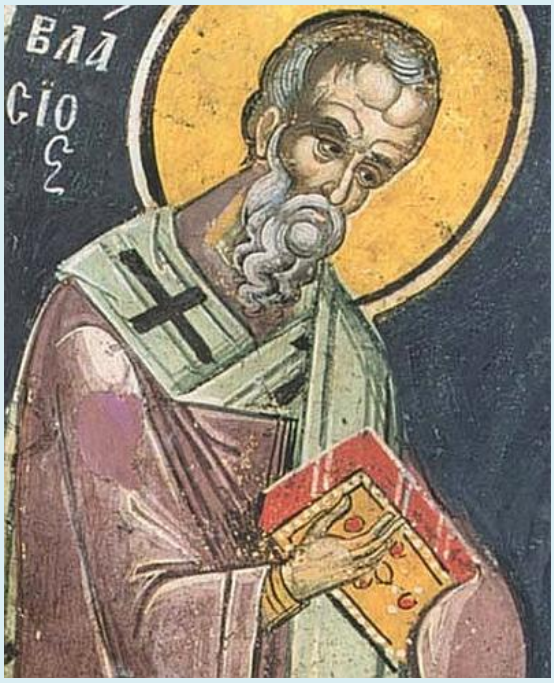

Sfântul Vlasie este prăznuit de Biserica ortodoxă în ziua de 11 februarie. Sfântul s-a născut într-o familie înstărită din Armenia, Asia Mică. Fiind mai întâi medic, la vremea potrivită, Dumnezeu l-a rânduit pe acesta episcop în cetatea Sevasta, din Armenia (actuala Sivas, din Turcia).

În vremea persecuţiilor pornite de împăratul Diocleţian împotriva creştinilor, Sfântul Ierarh Vlasie s-a retras într-o peşteră pustie din Muntele Argheos. Acest munte era înconjurat de păduri, în care trăiau multe animale. Acestea veneau adesea la peştera Sfântului Vlasie, precum vedem şi în iconografie, pentru binecuvântare şi vindecare.

În viaţa sfântului citim că odată, pe când slugile împăratului vânau pe Muntele Argheos, ele văzură o mulţime de animale adunate la un loc, mult se minunară ei că leii nu-i atingeau pe cerbi, iar urşii pe căprioare. Sfântul Vlasie a aflat despre venirea vânătorilor, drept pentru care a binecuvântat animalele şi le-a spus: "Fugiţi mai repede, să nu vă omoare vânătorii!"

Când s-au apropiat, vânătorii n-au mau văzut nici urmă de fiară, în faţa lor apărând doar un bătrân cărunt. "Eşti un vrăjitor, cum ai fermecat aceste animale, ca să te asculte?", au spus ei.

Sfântul însă le-a spus: "Nu sunt vrăjitor. Eu sunt creştin din tinereţe. Duşmanii credinţei m-au alungat din oraş. Mai bine trăiesc cu fiarele sălbatice, decât cu oamenii cei răi, duşmanii lui Hristos."

Mulţi ani a sihăstrit Sfântul Vlasie şi în toţi anii aceştia, s-a rugat pentru oameni şi pentru prigonitorii săi, de asemenea. În tot răstimpul acesta, animalele sălbatice veneau la el, după bunătatea sa, după mângâiere şi dragoste. În vremea pustniciei sale, sfântul a privegheat şi s-a rugat neîncetat, tămăduind îndată pe toţi cei care îl căutat, precum şi animalele bolnave din pădure.

Prigonitorii săi, care nu încetaseră să îl caute, l-au aflat în cele din urmă, rămânând uluiţi la vederea unui al doilea Rai, unde leii, tigrii, urşii şi lupii trăiau în bună pace în preajma sfântului. Vlasie şi-a întâmpinat cu bucurie vrăşmaşii, ştiind de mai înainte despre venirea lor. Fiind prins de soldaţii romani, în timpul domniei împăratului Licinius, sfântul a fost aruncat în temniţă şi chinuit aspru.

La judecata sa, Sfântul Vlasie şi-a declarat cu tărie credinţa în Iisus Hristos şi şi-a arătat dispreţul pentru idolii romani. Nevrând să se lepede de Hristos, sfântul a fost aruncat într-un lac adânc, însă acesta nu s-a scufundat, ci a călcat pe apă. Vrând să alerge la el, crezând în puterea zeilor lor, un număr de 68 de romani păgâni s-au incecat în apă, neputând ieşi sau înota. Un înger i-a spus sfântului să iasă din apă, pentru a primi cununa muceniciei. Ieşind, soldaţii i-au sfâşiat trupul, rupându-l în bucăţi, iar mai apoi i-au tăiat capul cu sabie.

Sfântul Vlasie a trecut la cele veşnice în ziua de 11 februarie 316. În timpul pătimirii Sfântului Vlasie, şapte femei care îi urmau s-au alăturat mărturisirii sale. Printr-un vicleşug, arătându-se dornice de a sluji idolilor, cele şapte femei au reuşit să surpe statuile acestora şi să le arunce în apă. După ce au fost torturate, fericitelor femei le-au fost tăiate capetele.

În anul 855, cinstitele sale moaşte au fost aduse în Imperiul Roman de Apus şi aşezate în Mănăstirea Sfântul Vlasie, din Baden-Wurttemberg, Germania, iar o parte din ele au fost duse în localitatea Ragusa, după anul 972. Mai înainte de a fi aduse în oraşul Ragusa (Dubrovnik), cinstitele Moaşte au fost purtate prin toate aşezările unde trăiau vlahi, din Asia Mică şi până în teritoriile de azi ale Greciei, Bulgariei, Albaniei şi Macedoniei, ele oprindu-se pentru câţiva ani la Cetinje, în Muntenegru. Capul sfântului este păstrat în Mănăstirea Constamonitu, din Sfântul Munte Athos.

Sfântul Vlasie este ocrotitorul oraşului Dubrovnik, aflat pe malul Mării Adriatice, în Croaţia. În vechime, localitatea Dubrovnik se numea Ragusa, iar locuitorii Veneţiei doreau mult să o cucerească.

Pe la sfârşitul secolului al X-lea, părintele Stoiko, slujitor în catedrala oraşului, se plimba pe malul mării, rugându-se. Deodată, un bătrân cu port luminos i-a apărut înainte, zicându-i: "Pregătiţi-vă de război, căci veneţienii vă vor ataca în curând. Bărcile lor, încărcate cu soldaţi, sunt ancorate aproape, în Gruz şi lângă Lokrum. Spune-le raguzenilor că i-a avertizat Vlasie, episcopul martir al Sevastiei." Având vreme să se pregătească, localnicii i-au înfrânt pe atacatorii veneţieni, în anul 972. Drept mulţumire, Sfântul Vlasie a fost numit ocrotitor al oraşului Ragusa, fiind trecut pe sigiliul republicii şi pe monezile emise în acea perioadă.

Sfântul Vlasie:"Fugiţi mai repede, să nu vă omoare vânătorii!"

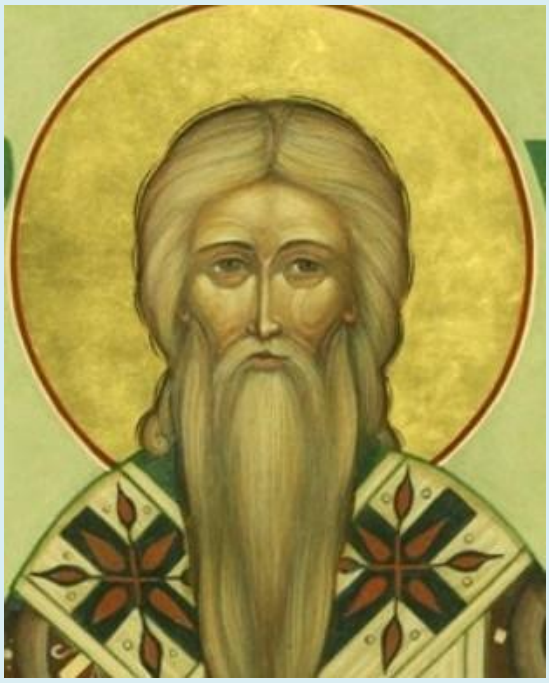

În viaţa Sfântului Vlasie al Sevastei (11 februarie) citim că odată, pe când slugile împăratului vânau pe Muntele Argheos, ele văzură o mulţime de animale adunate la un loc, mult se minunară ei că leii nu-i atingeau pe cerbi, iar urşii pe căprioare.

Sfântul Vlasie a aflat despre venirea vânătorilor, drept pentru care a binecuvântat animalele şi le-a spus: "Fugiţi mai repede, să nu vă omoare vânătorii!"

Când s-au apropiat, vânătorii n-au mai văzut nici urmă de fiară, în faţa lor apărând doar un bătrân cărunt.

"Eşti un vrăjitor, cum ai fermecat aceste animale, ca să te asculte?", au spus ei.

Sfântul însă le-a spus: "Nu sunt vrăjitor. Eu sunt creştin din tinereţe. Duşmanii credinţei m-au alungat din oraş. Mai bine trăiesc cu fiarele sălbatice, decât cu oamenii cei răi, duşmanii lui Hristos."

Protosinghelul Iosif Rusu - la Judecată, de partea noastră vor sta toți cei cărora le-am făcut bine

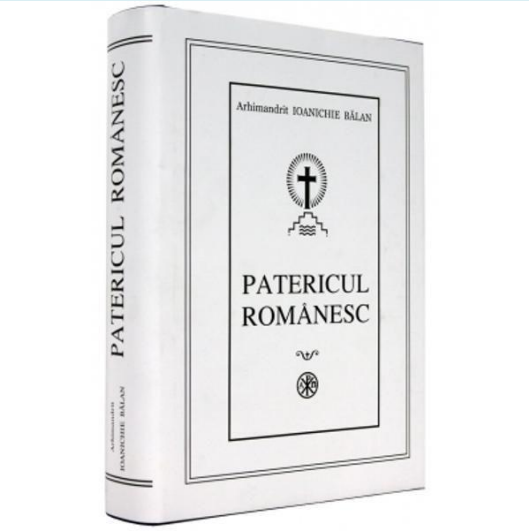

Obişnuia acest părinte să facă praznic mare pentru tot soborul mănăstirii şi pentru săracii satului Dezrobiţi, de două ori pe an. De ziua Sfântului Vlasie (11 februarie) şi de ziua Sfântului Atinoghen (16 iulie). Atunci, părintele Iosif cumpăra din vreme alimente şi îmbrăcăminte pentru maici şi săraci. Iar în ziua rânduită, săvârşea Sfânta Liturghie cu tot soborul şi făcea parastas pentru cei răposaţi.

Apoi zicea:
- Veniţi, tată, cu toţii la trapeză, să mâncăm în cinstea Sfântului Vlasie. Nimeni să nu rămână astăzi flămând. Aceasta este ziua mea! Mi-au ajutat şi mie Sfinţii Vlasie şi Atinoghen, de aceea fac pomenire în cinstea lor.

La urmă, părintele Iosif împărţea la toţi pachete cu mâncare şi îmbrăcăminte pentru maici.

Odată, pe când bătrânul mergea la biserică, s-a oprit în prag şi, oftând uşor, a zis către maici:
- Vai, tată, ce o să facem noi la Judecată? Acolo toate faptele noastre ne vor ieşi înainte! De aceea avem nevoie de rugăciune, de smerenie, de lacrimi şi metanii. Să te rogi, tată, să te închini lui Dumnezeu, să îndemni, să faci milostenie. Dacă nu ai ce da, măcar un cuvânt bun să dai săracului, să nu plece nemiluit, că Dumnezeu îl trimite spre mântuirea noastră.

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, p. 630)

Tradiţii populare de ziua Sfântului Vlasie

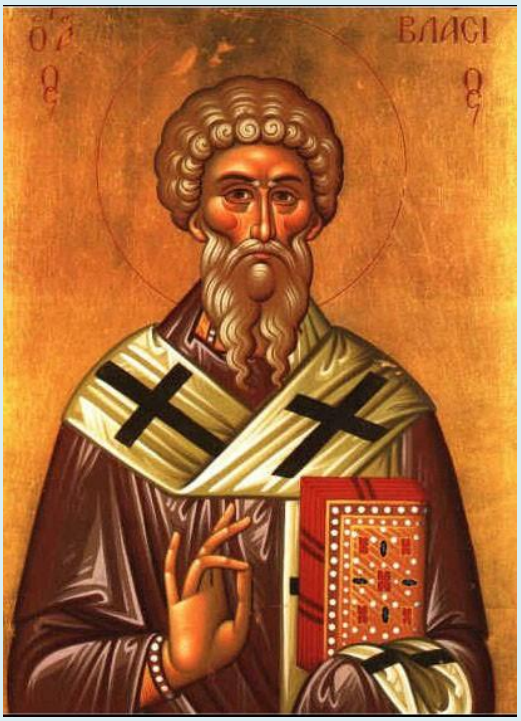

- *Se spune că de 11 februarie se deschide gura păsărilor, iar cine lucrează câmpul astăzi va împărţi recolta sa cu păsările, care-i vor mânca semănăturile. De aceea ziua de 11 februarie este sărbătorită în primul rând de agricultori.*
- *Această sărbătoare este ţinută şi pentru ca femeile însărcinate să nască copii sănătoşi, fără malformaţii, lucru valabil şi pentru animalele din gospodărie. Când se nasc pui cu mai multe capete, picioare etc., se crede că diavolul s-a corcit cu animalul respectiv şi a pus stăpânire pe ogradă.*
- *O credinţă din Moldova spune că cine respectă această zi nu rămâne niciodată fără bani.*
- *Se crede şi că cine a pierdut ceva trebuie să se roage Sfântului Vlasie pentru a regăsi acel lucru. Cine a pierdut ceva să se roage acestui sfânt împreună cu Sfântul Mina (rugăciune împletită cu post) şi va găsi sau i se va înapoia lucrul pierdut.*
- *Se mai ţine pentru a fi ferit de boli iar cei bolnavi pentru a se însănătoşi.*
- *Încă din cele mai străvechi timpuri Sfântul Vlasie era considerat ocrotitorul animalelor domestice. Creştinii se rugau lui când li se îmbolnăvea un cal sau când se pierdea un viţel.*

De ce anume îl chemau ţăranii în ajutor? Iată de ce. În secolul IV, când împăratul Liciniu îi persecuta pe creştini, locuitorii oraşului Sevastia l-au convins pe episcopul lor, Sfântul Vlasie, să plece din oraş, pentru a nu fi prins şi supus chinurilor. Sfântul Vlasie i-a ascultat pe oamenii care-l iubeau şi s-a aşezat cu traiul pe muntele Argeos. Muntele era înconjurat de păduri, în care trăiau multe animale.

Animalele veneau deseori la peştera Sfântului. Ele aşteptau cu răbdare până-şi termina cuviosul Vlasie rugăciunea. După aceea el ieşea din peşteră şi binecuvânta animalele, iar ele începeau să alerge, să sară, să se gudure de bucurie. Pe cele bolnave Sfântul le vindeca, punându-le mâna pe creştet.

Dar iată că odată slugile împăratului vânau pe muntele Argeos şi văzură o mulţime de animale care se zbenguiau. Mult se minunară ei că leii nu-i atingeau pe cerbi, iar urşii pe căprioare.

Sfântul Vlasie i-a observat pe vânători de departe. El a binecuvântat animalele şi le-a spus încet: - Fugiţi mai repede să nu vă omoare vânătorii!

Când s-au apropiat, vânătorii n-au mau văzut nici urmă de fiară, în faţa lor se afla doar un bătrân cărunt.- Eşti un vrăjitor! – i-au zis vânătorii, – cum ai fermecat aceste animale ca să te asculte?

- Nu sunt vrăjitor. Eu sunt creştin din tinereţe. Duşmanii credinţei m-au alungat din oraş. Mai bine trăiesc cu fiarele sălbatice, decât cu oamenii cei răi, duşmanii lui Hristos…

Mulţi ani a sihăstrit Sfântul Vlasie şi în toţi anii aceştia s-a rugat pentru oameni şi pentru prigonitorii săi de asemenea. În tot răstimpul acesta animalele sălbatice veneau la el după bunătate, mângâiere şi dragoste.

Sfântul mucenic Vlasie,Vlasii (viermi),Vracii,Vlasii Ochilor (11 feb.),denumiri populare care ca şi ceilalţi sfinţii ce sunt sărbătoriţi în luna februarie, ***Sfântul Vlasie este un simbol care anunţă încă din timp venirea primăverii, fiind ziua când păsările se întorc la cuiburile lor şi totodată ziua când „se deschide gura păsărilor"culminând cu Dragobetele, atunci are loc logodna păsărilor şi când acestea încep a cânta.***

Este perioada în care se realizează practici magice apotropaice prin care se încearcă instituirea controlului asupra puterii distructive a păsărilor, deoarece pot ataca

semănăturile mergând până acolo întrucât să distrugă roadele (ex.graurii care fac pagube în special viilor, mâncând strugurii).

În mod asemănător ca şi Sfântul Trifon este un patron al insectelor sau mai bine zis un controlor al insectelor dăunătoare.

Sfântul Vlasie în vremea persecuţilor creştine s-a ascuns într-o peşteră unde ,,era vizitat" de diverse fiare sălbatice pe care le binecuvânta şi chiar tămăduia, pe cele care le găsea bolnave, prin punerea mâinilor peste ele. (vieţile sfinţilor VI p.378-380).

Tradiţii:

- *în ziua acestui sfânt se ,,întorc" copiii la pâine (mănâncă mai mult), se deschide gura păsărilor şi încep a cânta, care până atunci nu au făcut-o.*
- ***este protector al gospodăriei, de aceea înaintaşii noştrii se rugau lui în această zi pe care o serbau cu rugăciune şi post.***

Pentru prosperitate: cine se roagă Sfântului Vlasie ,tradiţia ne spune că ,,acela nu rămâne niciodată fără pară în pungă",(nu-i va lipsi cele ,,ale gurii").

Prevestiri:

- *când bufniţa cântă în faurariu (feb.) e semn de primăvară timpurie.*
- *viscolele care nu vin în luna lupilor, atunci se răzbună de Paşte.*
- *faur urât,mai frumos; faur vântos prevesteşte o vară secetoasă.*
- *Această perioadă are conotaţii a previziunilor meteorologice, constituind încă un element prin care este măsurată puterea iernii, dar şi apropierea primăverii.*

Sfântul Vlasie, apărătorul oamenilor şi păsărilor

Ţăranii noştri erau încredinţaţi că sfinţii au grijă nu numai de oameni, ci şi de păsări şi animale, ba şi de vreme. Şi nu este adevărat? Cine să-L ajute pe Dumnezeu să gospodărească lumea, dacă nu sfinţii? ***Se crede încă prin sate că fiecare sfânt, după cum îi cade ziua în calendar, are grijă de oameni şi de nevoile lor, ferindu-i de lupi, dând ploaie la vreme, ferind recoltele de grindină sau de secetă şi foc. Dar sfinţii au grijă şi de rânduielile naturii, veghind când vin păsările, când încolţesc urzicile sau ies gângăniile din pământ sau dimpotrivă, când cad frunzele.***

Nu e de mirare că oamenii credeau că Sfântul Vlasie, a cărui zi cade la începutul migraţiei de primăvară a păsărilor, are grijă de zburătoare! Mai ales că ei ştiau, din Vieţile sfinţilor, cât de mult îl iubiseră animalele sălbatice! ***Aşa încât, spuneau ei, acum se întorc păsările şi Sfântul Vlasie le dezleagă glasul, ca să cânte.***

Mai spuneau că cine nu ţine sărbătoarea nu va auzi, pe lumea cealaltă, cântecul păsărilor din Rai, iar pe lumea asta păsările îi vor mânca semănăturile, punând în pericol recoltele.

De aceea, tot satul ţinea cu străşnicie sărbătoarea. Le mai era frică oamenilor şi să nu aibă copii sau animale cu defecte. Şi chiar dacă nu aveau copii, tot ţineau sărbătoarea, pentru copiii rudelor. Vedeţi cum se ajutau oamenii între ei şi se rugau unii pentru alţii?

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Constamonitu – Athos

Schevofilachionul Mănăstirii Constamonitu este situat deasupra pridvorului katholikonului. Aici se păstrează veşminte, cruci şi multe sfinte vase.

În tezaurul Mănăstirii Constamonitu se află o cruce bizantină de o deosebită valoare artistică şi o Evanghelie îmbrăcată în aur (38 x 28 cm), lucrată în 1820.

În afară de o parte din lemnul Sfintei Cruci, în mănăstire se păstrează, printre altele, și părți din moaşte ale Sfinţilor: Ştefan întâiul mucenic (mâna dreaptă, darul împăratului Teodosie cel mic), Trifon, Vlasie (cinstitul cap), Modest, Talaleu, Partenie, Artemie (o jumătate de maxilar).

Deosebit de importante sunt icoana Sfântului Ştefan (secolul al VIII-lea), icoana Maicii Domnului „Odighitria” (1360) și icoana Maicii Domnului „Antifonitria” (secolul al XI-lea).

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Antifonitria” - Constamonitu, Athos

Această icoană este unul dintre cele mai importante odoare ale Mănăstirii Constamonitu.

Numele icoanei „Antifonitria” (împotrivă-glăsuitoarea) provine de la o minune din anul 1020, din vremea domniei lui Constantin Monomahul.

La data de 1 august, cu ocazia prăznuirii mutării moaştelor Sfântului întâiului mucenic Ştefan, ecleziarhul de atunci al mănăstirii, numit Agathon, s-a mâhnit mult din cauză că nu avea cu ce să înfrumuseţeze mănăstirea, cu ocazia sărbătorii. El s-a rugat cu lacrimi Maicii Domnului şi a stat în genunchi toată noaptea.

Aţipind puţin, el a auzit din icoană o voce care îi spunea: „Nu te tulbura, căci eu port de grijă de toate cele din Sfântul Munte”. În acea clipă, toate rezervele de alimente, de ulei şi de lumânări ale mănăstirii s-au umplut, spre marea bucurie a lui şi a obştii.

Icoana Sfântului arhidiacon Ştefan de la Mănăstirea Constamonitu - Athos

Această icoană a Sfântului Ştefan, pictată în veacul al VIII-lea, este aşezată spre închinare în partea stângă a katholikonului Mănăstirii Constamonitu. Având dimensiunea 120 x 70 cm, icoana prezintă urme de profanare: tăietură la ochi şi arsură în partea de jos a icoanei. Ca semn de cinstire şi mulţumire, în anul 1864 icoana Sfântului arhidiacon Ştefan a fost îmbrăcată în argint.

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo

Pelerinii ce vin să se închine la Mănăstirea Mega Spileo, se bucură de o mulţime de sfinte moaşte. Mulţimea moaştelor sunt păstrate, cu mare evlavie, într-o sacristie încăpătoare şi frumos împodobită.

Moaşte:

⇒ Sfântul mare mucenic Mina,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Haralambie,
⇒ Sfântul Mucenic Nicolae din Corint,
⇒ Sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ștefan,
⇒ Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
⇒ Sfântul mare mucenic Procopie,
⇒ Sfântul mucenic Trifon,
⇒ Sfântul apostol Timotei,
⇒ Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
⇒ Sfântul mare mucenic Artemie,
⇒ Sfântul mare mucenic şi tămăduitor Pantelimon,
⇒ Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,
⇒ Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
⇒ Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
⇒ Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
⇒ Sfânta mare muceniță Varvara,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Foca, episcopul de Sinope,
⇒ Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
⇒ Sfântul mucenic Platon,
⇒ Sfântul mucenic Agatanghel,
⇒ Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
⇒ Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
⇒ Sfântul cuvios Efrem Sirul,
⇒ Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
⇒ Sfântul mucenic Teoctist,
⇒ Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
⇒ S fântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
⇒ Sfântul nucenic Leontie,
⇒ Sfântul mucenic Agatonic,

⇒ Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
⇒ Sfântul cuvios Pahomie,
⇒ Sfântul mucenic Iachint,
⇒ Sfântul mucenic Elefterie Persul,
⇒ Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
⇒ Sfântul proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
⇒ Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
⇒ Sfântul mare mucenic Mercurie,
⇒ Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
⇒ Sfântul Antim din Chios,
⇒ Sfânta mare muceniță Marina,
⇒ Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
⇒ Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
⇒ Sfântul ierarh Nectarie taumaturgul de la Eghina,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat
⇒ Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan,
⇒ Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Relicvariul Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Mâna stângă a Sfântului Haralambie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitul cap al Sfintei Varvara (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, cuvios Pahomie şi apostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cionstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei (Foto: Oana Nechifor)

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan (Foto: Oana Nechifor)

Sfântul Ierarh Vlasie

Episcopul Sevastiei

Viața, Acatistul, Paraclisul și Canonul

Icoane

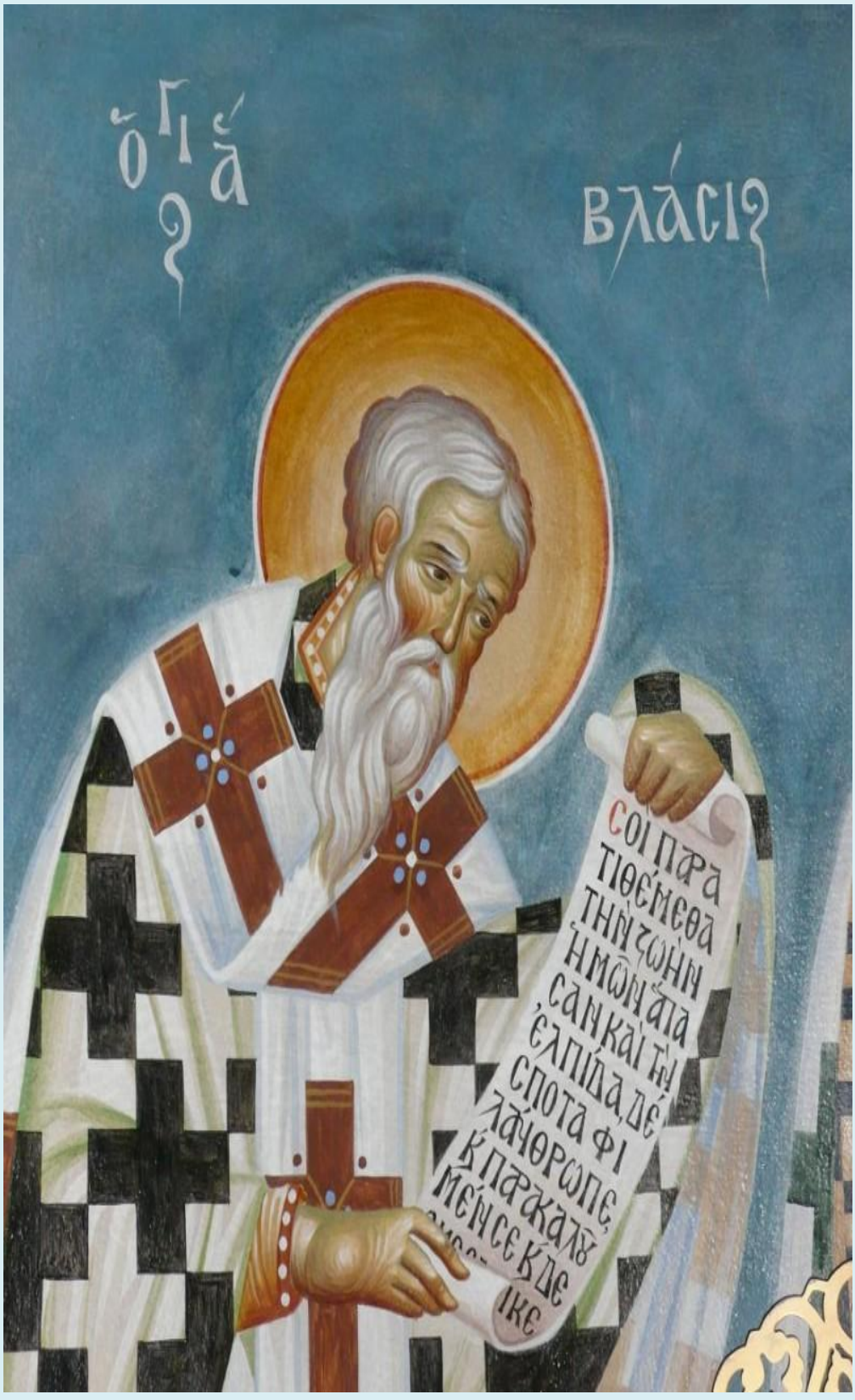
ὅσιε
βλάσιος
σοι παρα
τιθέμεθα
τὴν ζωὴν
ἡμῶν ἅπα
σαν καὶ τὴν
ἐλπίδα, δέ
σποτα φι
λάνθρωπε,
κ παρακαλῦ
μέν σε κ δε

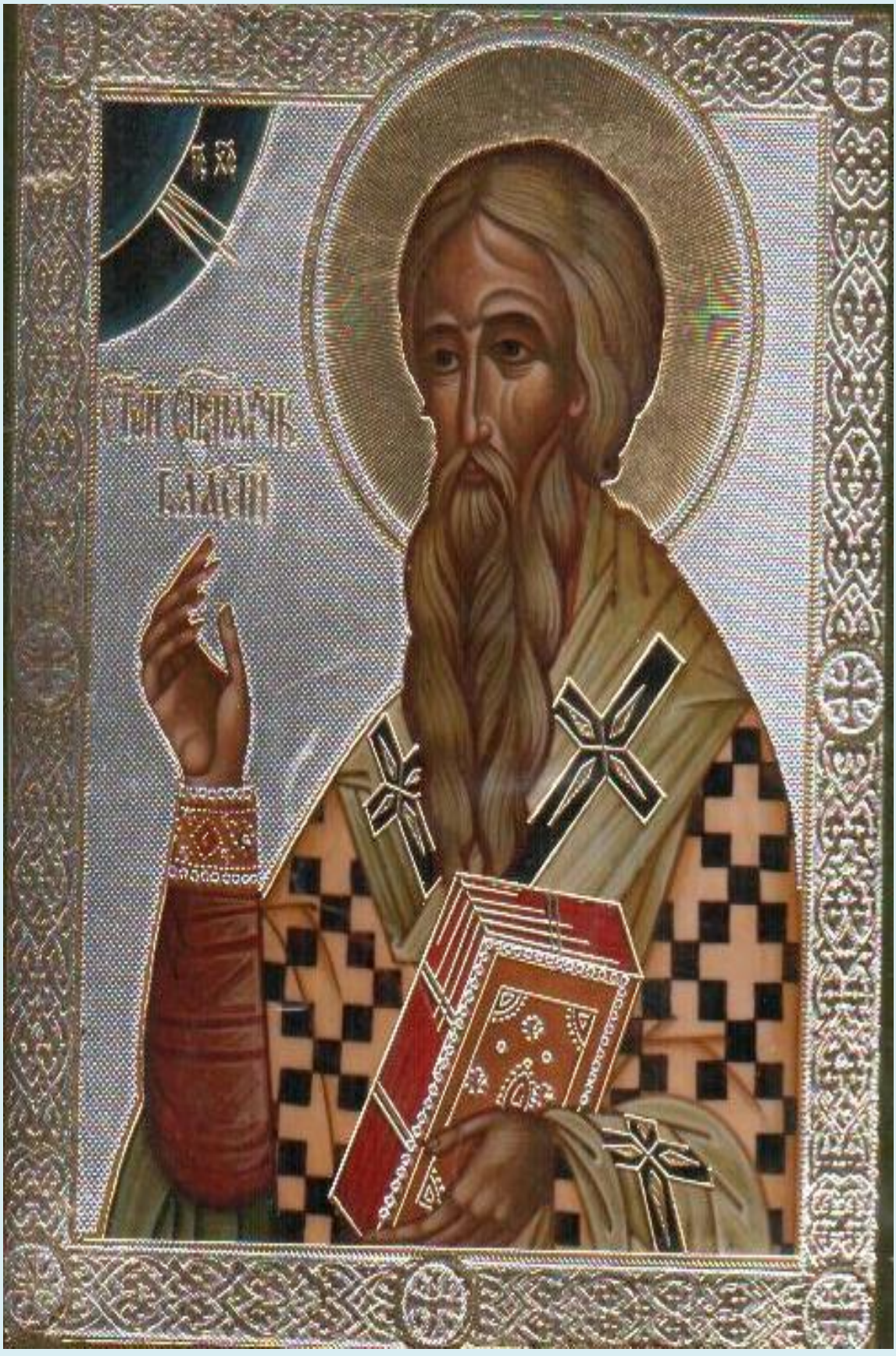

ВЛАСІЙ
ЕПС
СЕВАСТ

Власій
Епископъ
Севастъ
Во вѣрѣ
мя ѿ
но ста
Іисъ на
мѣстѣ
равнѣи
народъ
ѹчникъ

Нерукотворный

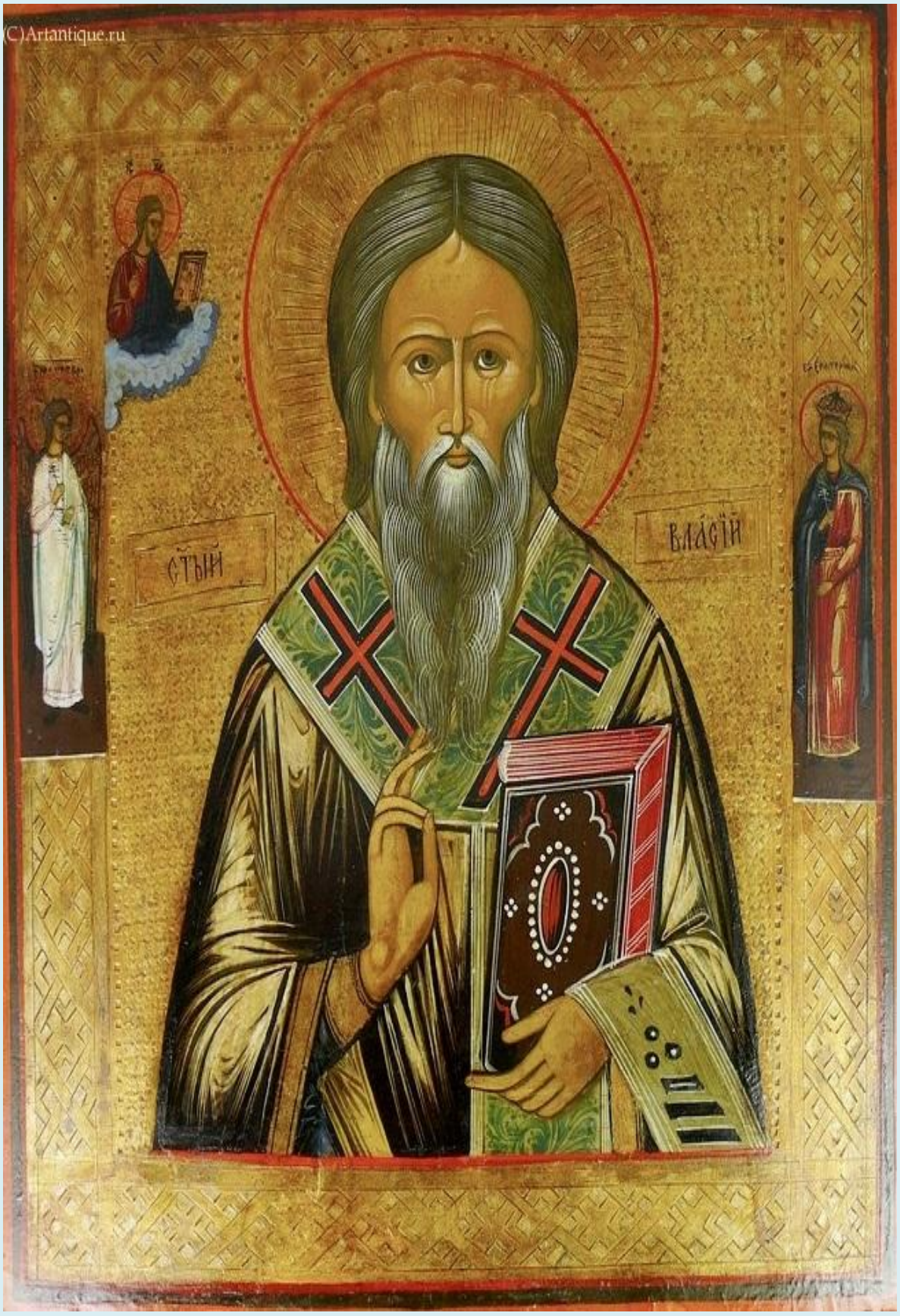
(C)Artantique.ru
СТЫЙ
ВЛАСІЙ

ЄЛІСЄЙ

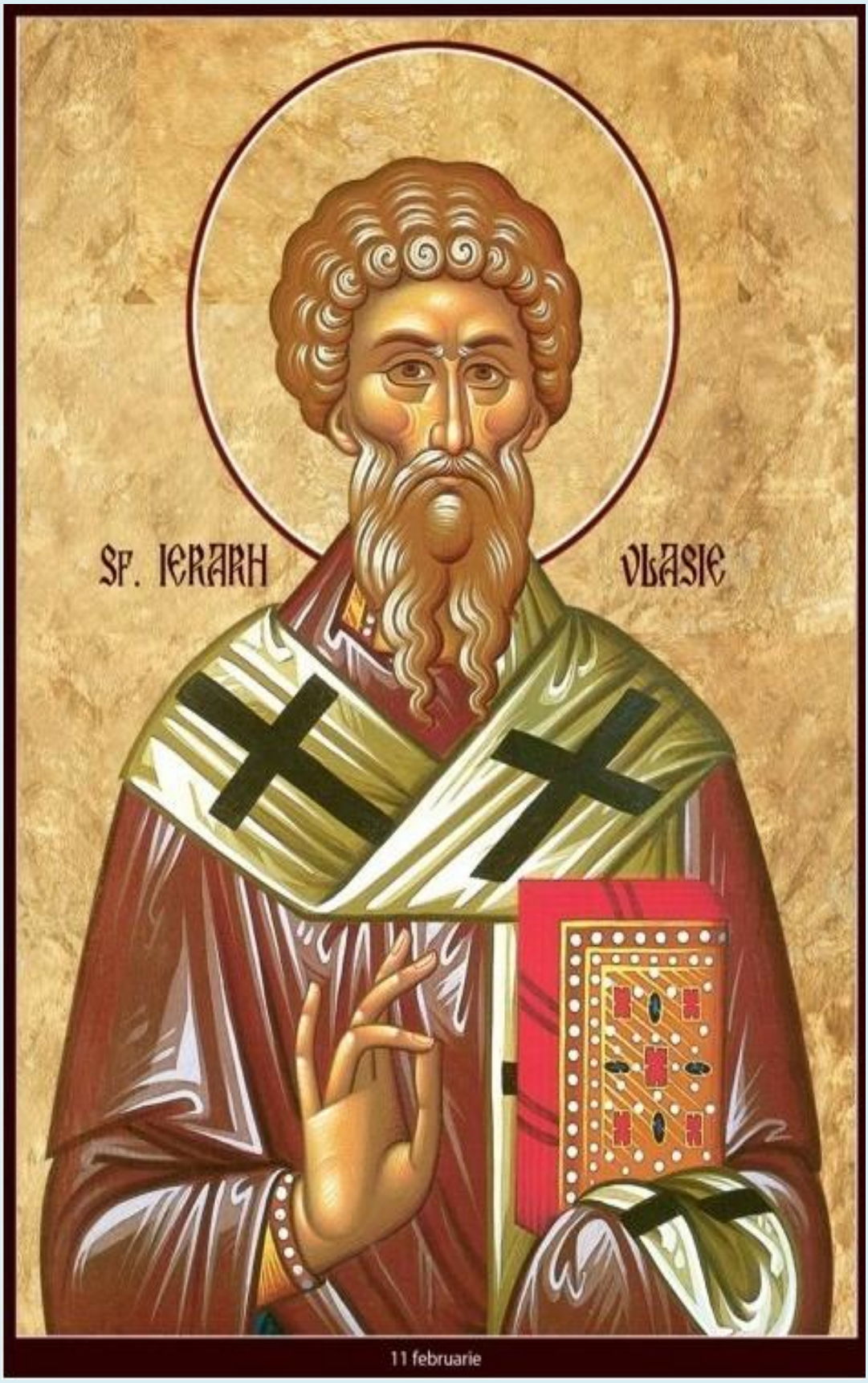
SF. IERARH
VLASIE
11 februarie

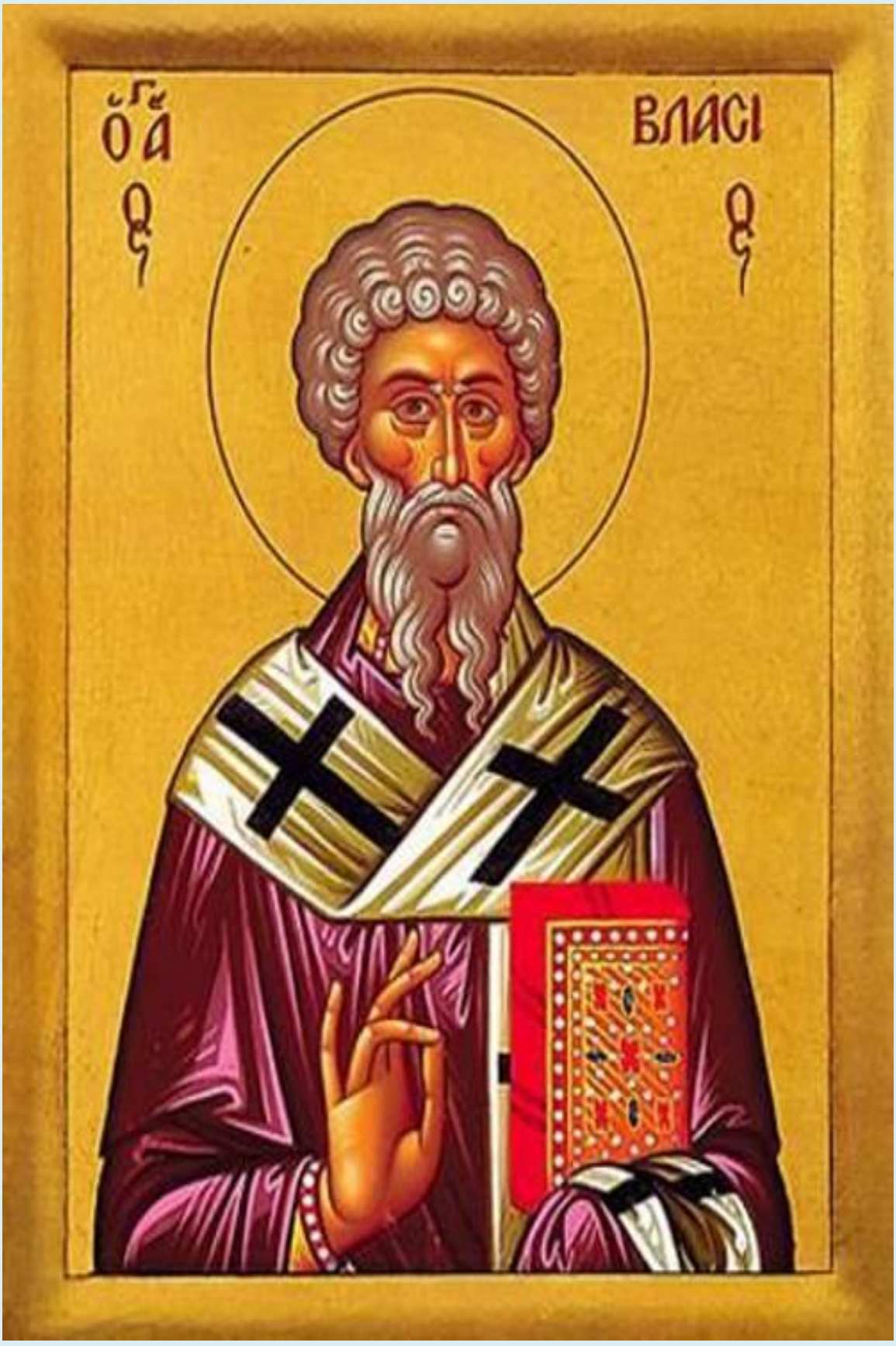
ὁ ἅ
ΒΛΑCΙ

ВЛА
СІО

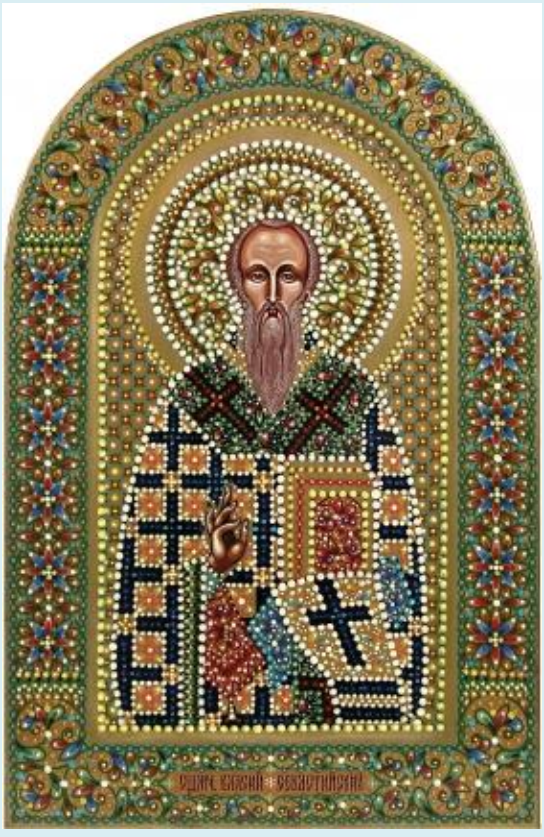

СТЫЙ ФЛОРЪ СТЫЙ СТЫЙ ЛАВРЪ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΒΛΑΣΙΟΣ

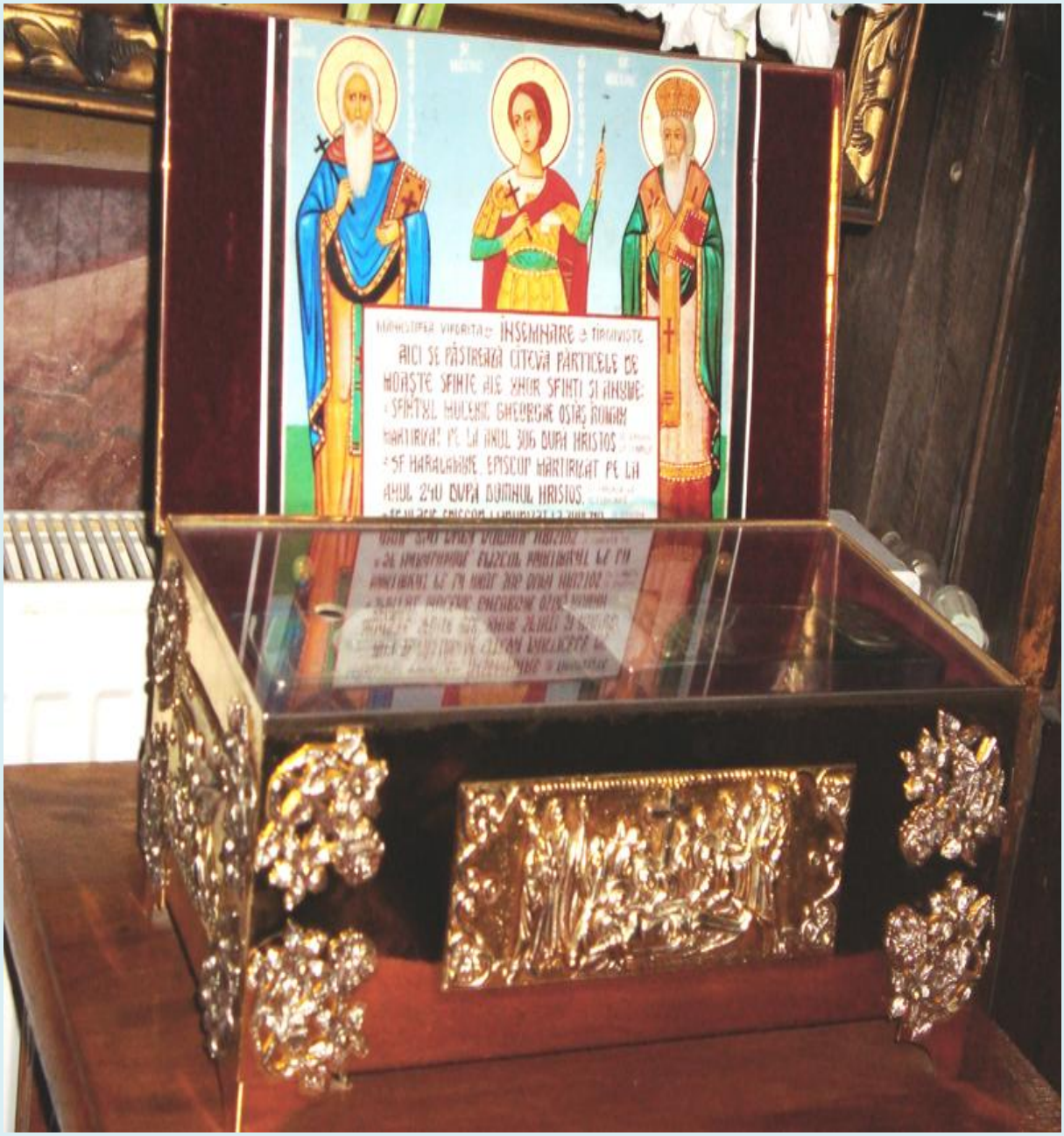

Biserica Mănăstirii Viforâta, judeţul Dâmboviţa - racla unde se păstrează părticele de sfinte moaşte ale Sfântului mare mucenic Gheorghe, ale Sfântului Vlasie şi ale Sfântului Haralambie

Wonderworking icon of St. Vlasios, treasured by the Monastery of the same name, Ano Trikala, Korinthias, Greece

Icoană din biserica Sfântului Vlasie din Sclavena Akarnaniei

Descuie-mi Sfinte, uşa pocăinţei, cu cheia rugăciunii tale, ca să nu mai rătăcesc eu departe de braţele părinteşti ale Celui ce m-a renăscut prin apă şi prin duh, dându-mi mie poruncă a păzi rânduielile Sale.

11 februarie

Α. ΒΛΑ
ΘΕΟΔΩΡΑ
ΟΡΟΣ
ΑΓΙΟΙ ΒΛΑΣΙΟΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤ. ΚΑΙ ΘΕΩΔΟΡΑΣ ΤΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ

Sf. Mc. Vlasie
este ocrotitor al

celor care suferă de boli de gât

femeilor însărcinate

păsărilor de pădure

animalelor domestice

agricultorilor

BASILICA.RO

Februarie 11 Calendar Ortodox

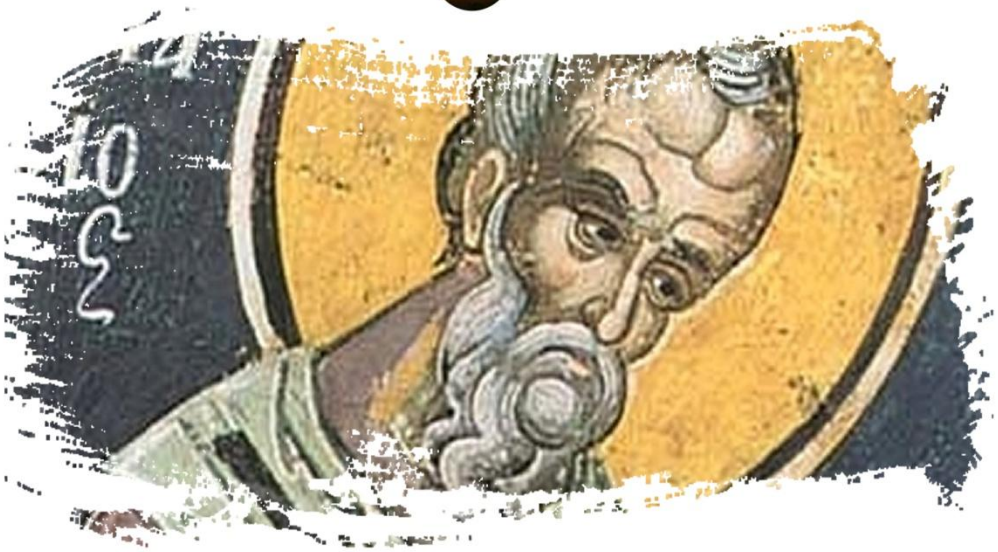

„Nu am lucru bun, ci numai nădejde că tu te rogi
pentru mine şi pentru aceea sfinte nădăjduindu-mă
spre ruga ta şi milostivirea lui Dumnezeu nu mă voi teme
de cei ce caută să-mi facă rău,
spre tine Doamne Dumnezeule să vin mereu îmi dă".

Rugăciune scurtă folositoare către Sf. Mc. Vlasie

BASILICA.RO

SFINȚII ZILEI
SFINȚII ZILEI
EPISCOP AL CETĂȚII SEVASTIA DIN ARMENIA, SFÂNTUL VLASIE S-A RETRAS ÎN TIMPUL PERSECUȚIILOR, ALĂTURI DE ALȚI CREȘTINI, ÎN ZONELE RURALE PENTRU A TRĂI ÎN LINIȘTE ȘI SIMPLITATE.
SFÂNTUL SFINȚIT MUCENIC VLASIE, EPISCOPUL SEVASTIEI
11 FEBRUARIE

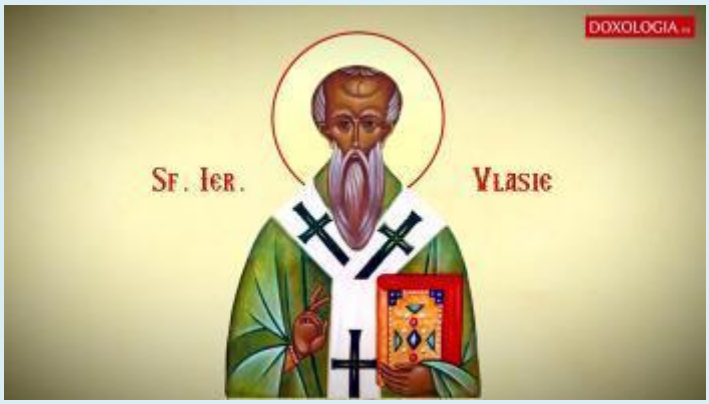
DOXOLOGIA
Sf. Ier. Vlasie

SFINȚII ZILEI
SFINȚII ZILEI
EPISCOP AL CETĂȚII SEVASTIA DIN ARMENIA, SFÂNTUL VLASIE S-A RETRAS ÎN TIMPUL PERSECUȚIILOR, ALĂTURI DE ALȚI CREȘTINI, ÎN ZONELE RURALE PENTRU A TRĂI ÎN LINIȘTE ȘI SIMPLITATE.
SFÂNTUL SFINȚIT MUCENIC VLASIE, EPISCOPUL SEVASTIEI
11 FEBRUARIE

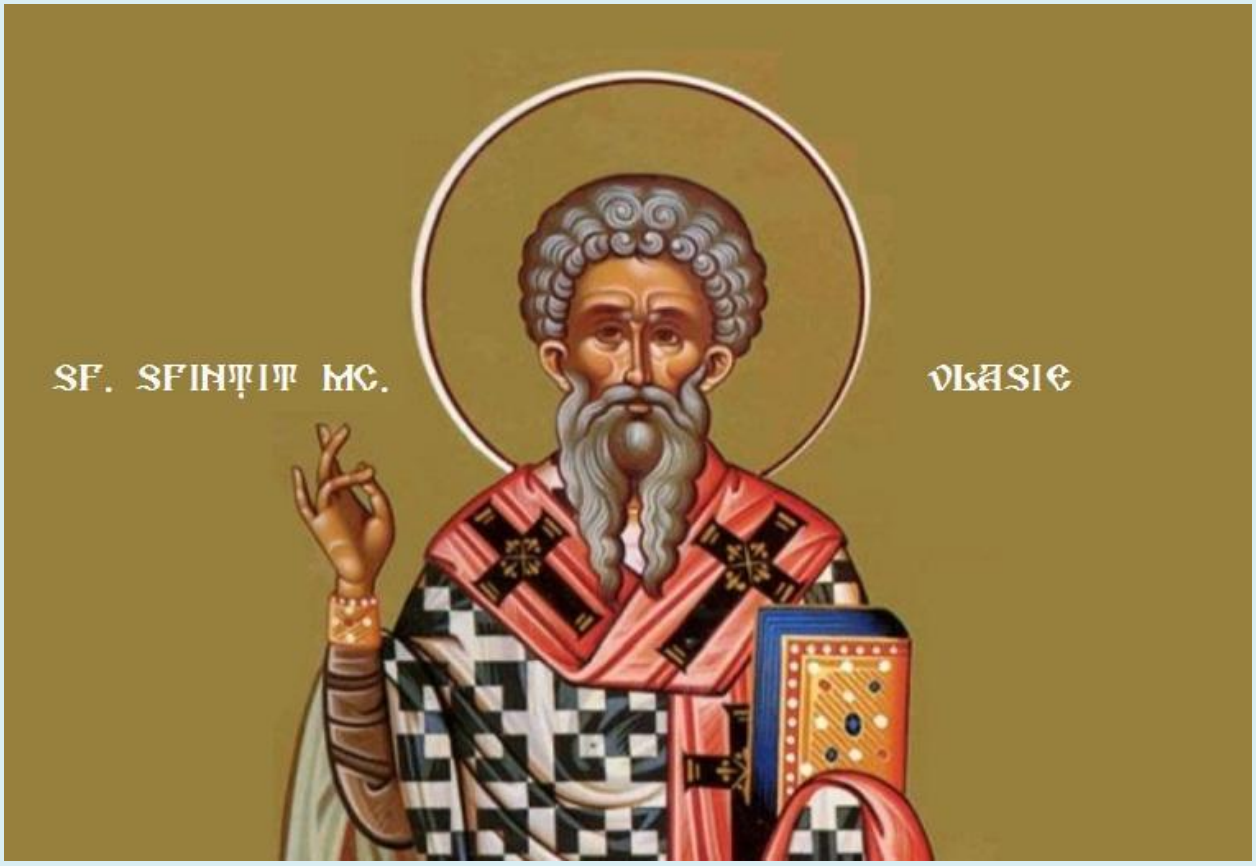
SF. SFINȚIT MC.
VLASIE

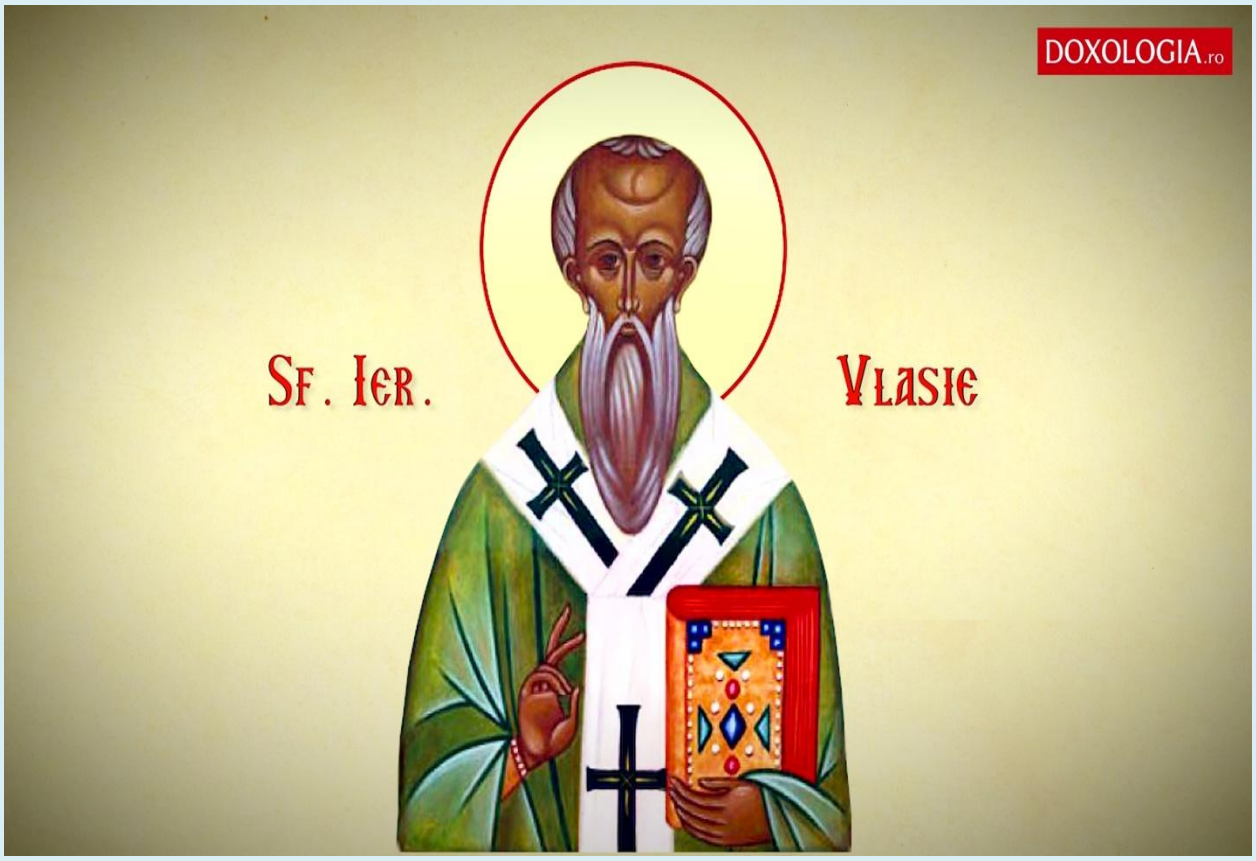
DOXOLOGIA.ro
Sf. Ier.
Vlasie

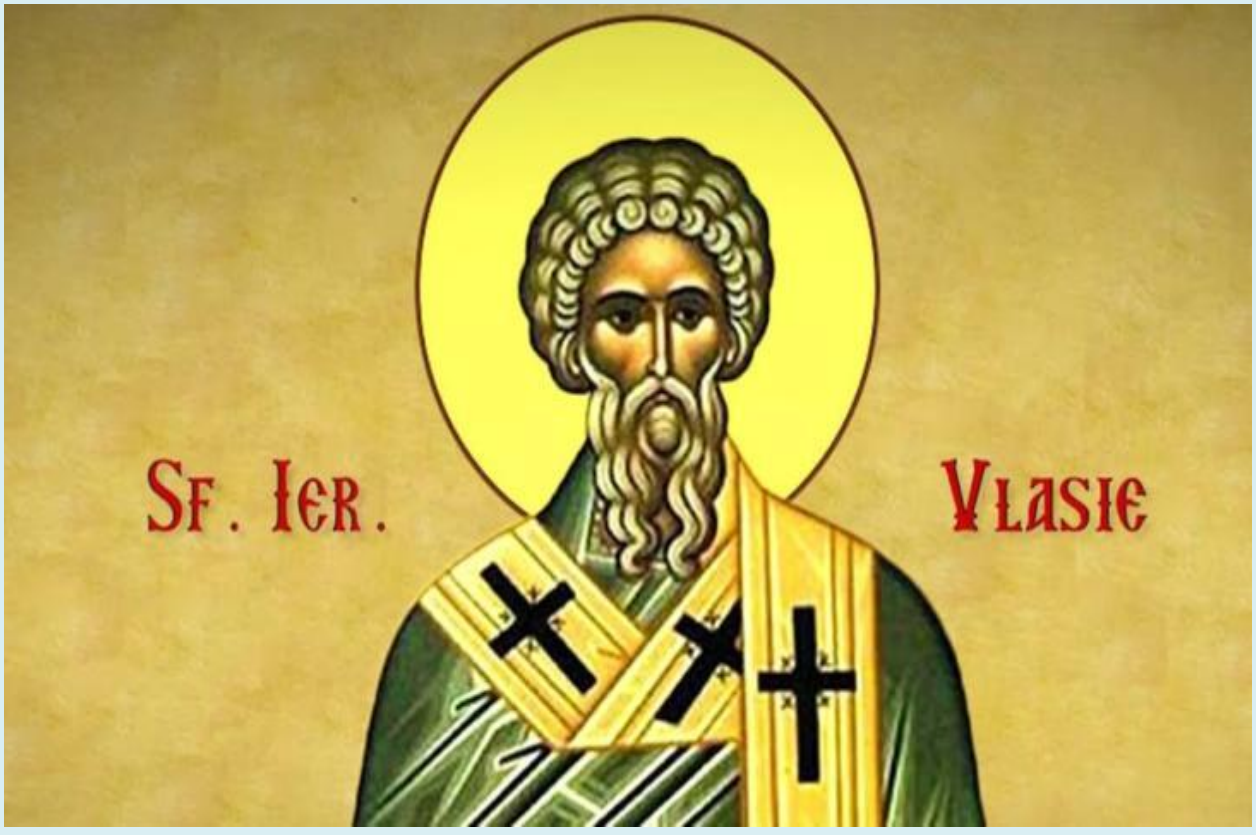
Sf. Ier.
Vlasie

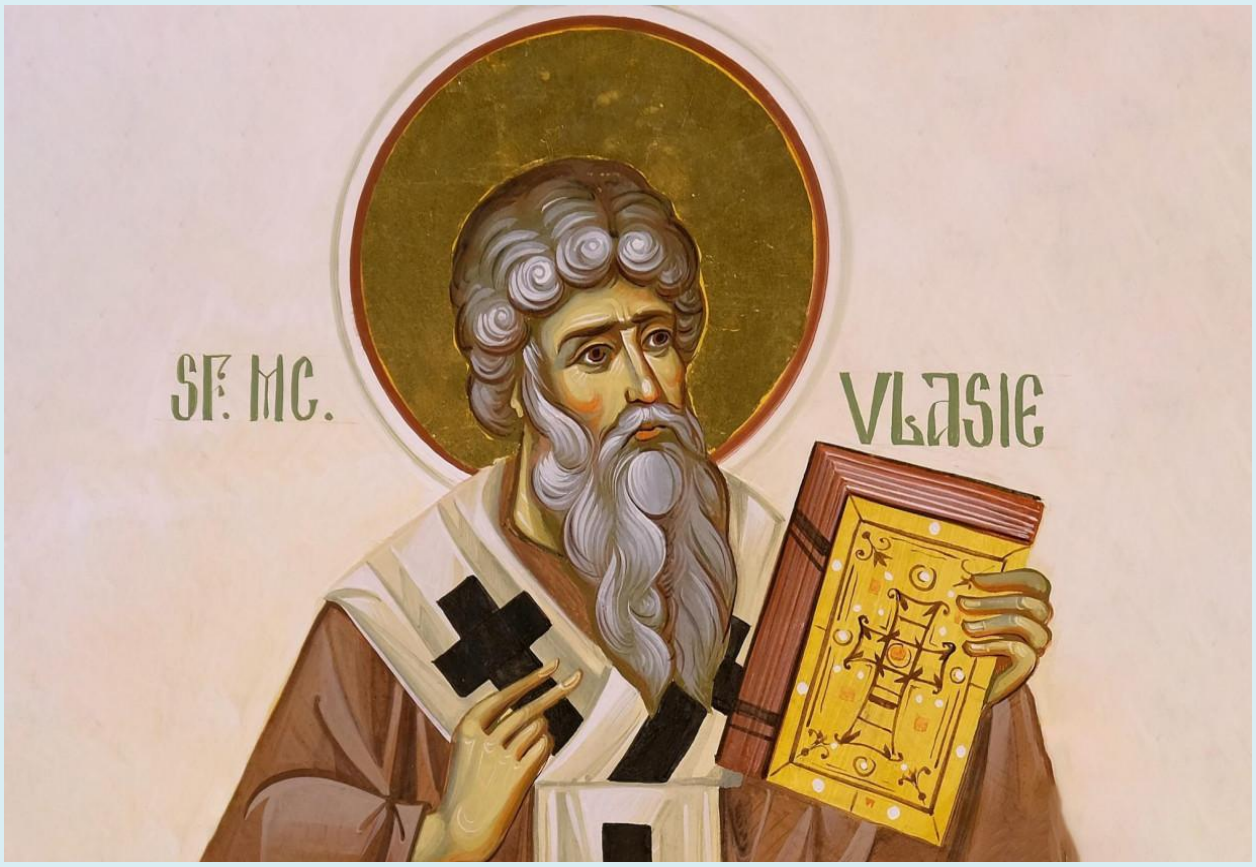
SF. MC.
VLASIE

SF. MC.
VLASIE

Troparul Sfântului Ierarh Vlasie, Episcopul Sevastiei

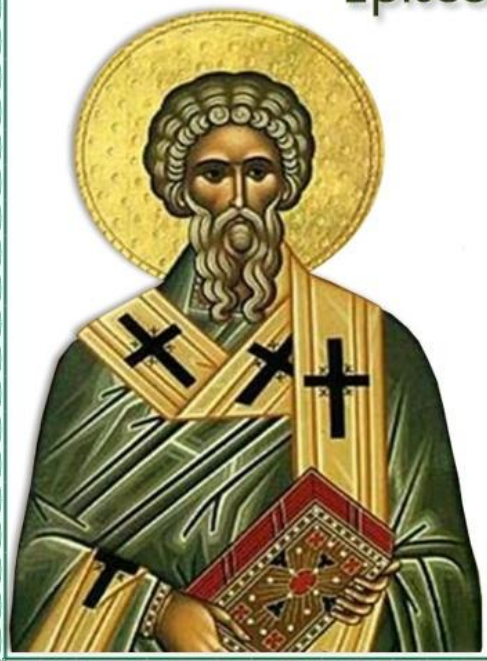

11 Februarie - Glasul 4

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credința răbdând până la sânge Sfințite Mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Ierarh Vlasie, Episcopul Sevastiei

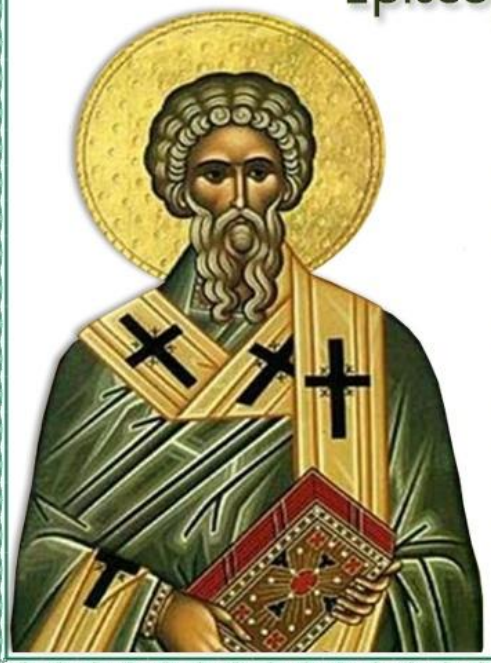

11 Februarie - Glasul 4

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credința răbdând până la sânge Sfințite Mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Bucură-te, Sfinte sfinţite mucenice Vlasie!